85 lat szermierki w Rybniku 1927-2012

RYBNICKI MŁODZIEŻOWY KLUB SPORTOWY

85 lat szermierki w Rybniku 1927-2012

Rybnik, grudzień 2012

Wydawca:
Towarzystwo Przyjaciół Szermierki im. T. Konska w Rybniku
ul. Powstańców Śląskich 40/42
44-200 Rybnik
e-mail: info@szermierka.rybnik.pl
www.szermierka.rybnik.pl

Współwydawca:
Drukarnia Archidiecezjalna w Katowicach
ul. Wita Stwosza 11
40-042 Katowice
e-mail: biuro@drukarch.com.pl
www.drukarch.com.pl

© Copyright: Krystian Fajkis & Wincenty Mura

Opracownie graficzne:
Karina Łopata

ISBN 978-83-7593-164-8

Druk:
Drukarnia Archidiecezjalna w Katowicach

Pamięć zatrzymuje czas

Publikacja dedykowana wszystkim
którzy tworzyli szermierkę w Rybniku
i przyczynili się do jej rozwoju i trwania

Szanowni Państwo

W bieżącym roku Polski Związek Szermierczy obchodzi jubileusz 90-lecia powstania. Na tle jubileuszu polskiej szermierki wspaniale wpisują się obchody i upływająca 85. rocznica założenia pierwszych Towarzystw uprawiających szermierkę w Rybniku.

Sekcja szermiercza RMKS Rybnik jest kontynuatorką bogatych tradycji szermierki na ziemi rybnickiej. To najstarsza sekcja z dyscyplin sportowych w Rybniku, działająca nieprzerwanie od 1927 roku, najstarsza na Śląsku i jedna z najstarszych w Polsce (w okresie trwania II wojny światowej działalność szermierzy była zawieszona). Podkreślić należy, że zabezpieczone w czasie wojny szable, floret i szpady długo jeszcze służyły szermierzom z Rybnika w wyzwolonej Polsce.

Różne były losy i etapy rozwoju szermierki w Rybniku. Szermierka nie dorównywała popularnością innym dyscyplinom sportowym, głównie piłce nożnej, a w okresie powojennym żużlowi. Jednak szlachetna sztuka fechtowania, czyli władania białą bronią, szczególnie na tej ziemi o złożonej historii, urastała do roli symbolu narodowych tradycji. Szermierka była nie tylko dyscypliną sportu, ale także stanowiła przedmiot szkolenia żołnierzy i oficerów. Znane hasło „ćwicz oko i dłonie w Ojczyzny obronie" przez długie lata przyświecało prekursorom rybnickiej szermierki. Aktualnie sekcja postrzegana jest jako bardzo silny ośrodek na szermierczej mapie Polski.

W roku jubileuszu, wszystkim, którzy tworzyli szermierkę w Rybniku i przyczynili się do jej rozwoju, składam serdeczne podziękowania.

Życzę również wielu sukcesów zawodnikom, trenerom, działaczom w codziennej i przyszłej pracy, a sportowe sukcesy ostatnich lat dedykuję wszystkim rybnickim rycerzom białej broni.

Kierownik Sekcji Szermierczej
Krystian Fajkis

Słowo do czytelnika...

Napisanie monografii było sporym wyzwaniem, zwłaszcza że szermierka w Rybniku ma 85 lat.

Począwszy od 6 kwietnia 1927 roku, kiedy rozpoczął się okres powstawania sekcji, szermierka przeszła w okręgu rybnickim wiele zmian, zarówno organizacyjnych jak i sportowych.

Czas biegnie, więc pewne fakty, wydarzenia zacierają się w pamięci. Szczególnie dotyczy to okresu międzywojennego. Uczestnicy tamtych wydarzeń dawno nie żyją. Materiały źródłowe – pisane, pamiątki, zdjęcia, z małymi wyjątkami zaginęły. Mimo wielu ograniczeń, starano się (na ile to możliwe) obiektywnie przedstawić w monografii dzieje sportu szermierczego w Rybniku.

Mogły więc powstać pewne niedociągnięcia, błędy, za co szczególnie przepraszamy byłych zawodników, trenerów i działaczy. Liczymy na zrozumienie jeżeli o kimś zapomniano lub jakieś wydarzenie zostało przeoczone.

W okresie 80 lat powstały dwa okolicznościowe wydania monografii. Pierwszą próbę podjęto z okazji 60-lecia szermierki w Rybniku. Wtedy jeszcze zdołano oprzeć się na relacjach żyjących uczestników wydarzeń z okresu 1927–1939. Przeprowadzono również wywiady, które pozwoliły odtworzyć wiele faktów. Dokładne udokumentowanie zdarzeń przypada dopiero na lata 1975–2012.

Niniejsze opracowanie jest trzecim wydaniem monografii, opartym na dwóch poprzednich, ale znacznie wzbogaconym i uaktualnionym.

Za otrzymane materiały, zdjęcia, dobre rady i uwagi, wszystkim byłym działaczom, trenerom i zawodnikom bardzo dziękujemy.

Prezes Towarzystwa Przyjaciół Szermierki
Wincenty Mura

Takie były początki...

I. Szermierka w Rybniku do 1927

Przez wieki biała broń była najważniejszym sposobem walki stosowanym przez narody i armie. W średniowieczu w Europie biała broń królowała w ćwiczeniach wojennych, turniejach rycerskich i pojedynkach. W XVIII wieku często już urządzano turnieje i pokazy fechtmistrzów we florecie i szpadzie, a rywalizację zapoczątkowały sportowe mecze drużynowe.

Historyczne przemiany walk szermierczych w kierunku sportowym i rekreacyjnym były głównym powodem wprowadzenia szermierki do programu pierwszych Igrzysk Olimpijskich ery nowożytnej w Atenach 1896 roku. Od tego czasu nastąpił szybki rozwój szermierki sportowej, w tym również w Rybniku.

Przed I wojną światową w niemieckiej prasie lokalnej można było przeczytać, że szermierkę uprawiali oficerowie i podoficerowie rybnickiego garnizonu wojskowego w tzw. „Fecht Clubach" oraz studenci i byli wojskowi w klubach pod nazwą „Unisimo". Zajęcia prowadził kapitan żandarmerii Josef Lehmann.

W marcu 1906 roku w Rybniku powstał „Fecht Club", w którym ćwiczyło 18 członków a fechtunku uczył Hans Georg Leitloff. Prezesem klubu został starosta rybnicki Hans Richard Edward Lenz. Szermierki uczono również w Stowarzyszeniach Rybnickich „Turn Vereinów".

Po 1922 roku tj. ostatecznym podziale i ustaleniu granic Górnego Śląska, ważnym zadaniem stało się wychowanie młodzieży. O wychowanie fizyczne zadbała między innymi Komenda Główna Policji Województwa Śląskiego, która poleciła komendantom powiatowym i kierownikom większych komisariatów tworzyć u siebie kluby sportowe.

W 1923 roku przy Klubie Sportowym „Gwiazda" powołano sekcję szermierczą, obok boksu, zapasów i podnoszenia ciężarów.

W szkole policyjnej w Katowicach, a później w Świętochłowicach, w latach 1925–1930 jednym z przedmiotów nauczania była szermierka. Zajęcia prowadził Jan Lampert, którego uczniem między innymi był mjr Ignacy Mańka, działacz i nauczyciel szermierki z Rybnika, przyczynił się on do popularyzacji tej dyscypliny sportu.

W następnych latach najsilniejsze były ośrodki szermiercze istniejące w jednostkach wojskowych, gdzie szermierka była objęta obowiązkowym programem szkolenia. Wśród żołnierzy była to szermierka na bagnety, wśród oficerów – na szable, którą ćwiczyli także ułani. W czasie wolnym rekreacyjnie uprawiano szermierkę sportową. W omawianym okresie nie było instruktorów szermierki, nie organizowano żadnych zawodów. Jedynie wewnętrzne turnieje pozwalały wyłonić najlepszego fechtmistrza. Szermierkę sportową uprawiali wtedy pracownicy sądu, władz terenowych, policji, oficerowie rezerwy i bogaci kupcy. Wysokie

koszty sprzętu, brak sal do ćwiczeń, powodowały, że był to jednak sport elitarny, niedostępny dla środowisk robotniczych i chłopskich, a nawet klasy średniej.

Taki stan szermierki utrzymywał się do początku 1927 roku. Pojawili się już zapaleńcy szermierki sportowej, byli wśród nich: mjr Ignacy Mańka, Paweł Biernat, inż. Erwin Herman.

Powoli kończył się pierwszy okres rybnickiej szermierki, tj. swobodnej zabawy i improwizacji.

II. Szermierka w Rybniku 1927–1939

Następny okres to lata 1927–1939, w którym dość żywiołowo powstają na terenie Rybnika i okolic sekcje szermiercze. Grupa miłośników szermierki, która wywodziła się z szeregów powstańców śląskich, policji oraz byłych wojskowych zebrała się w Hotelu „Świerklaniec" by utworzyć Klub Szermierczy. Inicjatorem spotkania w dniu 06.04.1927 roku był inż. Erwin Herman, pracownik Huty „Silesia" oraz Maria i Franciszek Ostrowscy. Udział wzięli także: Henryk Szewczyk, mjr Ignacy Mańka, Paweł Biernat i inni.

Prezesem został wybrany Henryk Wazowski – późniejszy Dyrektor Szkoły Handlowej w Rybniku, a Sekretarzem została wybrana Alina Apostołowa. Trenerami zostali: Ignacy Mańka, Paweł Biernat i Erwin Herman. Łącznie w zebraniu uczestniczyło 27 osób. Klub przyjął nazwę „Klub Oficerów Rezerwy". Siedziba klubu znajdowała się w lokalu Komisariatu Policji (obecny budynek Muzeum i Urzędu Stanu Cywilnego). Zajęcia prowadzono w szabli dla mężczyzn i we florecie dla kobiet.

Powstanie Klubu Oficerów Rezerwy w dniu 6 kwietnia 1927 roku w Rybniku jest uznawane za powstanie pierwszej sekcji szermierczej na Śląsku oraz przyjmuje się tę datę jako wyznaczającą początek zorganizowanej szermierki na tych terenach.

O dużych tradycjach i zasługach działaczy, trenerów z terenu Rybnika mówiło się niewiele. Eksponowano natomiast działalność znakomitego fechtmistrza Leona Kozy-Kozarskiego, który przybył z Poznania w 1933 roku. Był to ważny moment rozwoju szermierki na Śląsku.

Niestety lata 1930–1932 to okres słabszej działalności, z uwagi na braki sprzętowe i kryzys gospodarczy. Okres intensywnego rozwoju szermierki w Rybniku przypada na lata po 1933 roku kiedy to z dużym rozmachem szkolenia rozpoczął Szermierczy Klub Oficerów Rezerwy prowadząc regularne treningi dwa razy w tygodniu, po dwie godziny.

Coraz lepsza działalność organizacyjna Polskiego Związku Szermierczego powstałego w 1922 roku oraz Śląskiego Związku Szermierczego powstałego w 1927 roku wpływały na rozwój szermierki tego okresu. Zarząd Klubu Oficerów Rezerwy prowadził szeroko zakrojone działania propagujące szermierkę w kołach wojskowych i cywilnych. Organizowano pierwsze pokazy, które wyłoniły grupy miłośników tego sportu między innymi w Knurowie, Wodzisławiu i Pszowie. Powstały także Stowarzyszenia Rodzin Policyjnych, przy których tworzono grupy szermiercze. Po kilku latach ćwiczeń pod okiem trenerów mjr Ignacego Mańki i Pawła Biernata wyszli pierwsi zawodnicy, którzy zdobywali także kwalifikacje instruktorskie. Zawodnikami tymi byli: Alfred Pawlas, Józef Chromik, Karol Kubica i Rafał Klistała. Pozwoliło to na szersze nauczanie szermierki w Rybniku oraz w przy-

| Najstarsze posiadane zdjęcie: grupa szermierzy, 1932 r. - osoby nieznane |

ległych powiatach. Do Polskiego Związku Szermierczego przyłączono 01.09.1934 roku Klub Oficerów Rezerwy, w czerwcu 1937 roku Stowarzyszenie Rodzin Policyjnych Rybnik (założone w 1935 roku) i Oddział Młodzieży Powstańczej Rybnik (założony w 1936 roku), kierowany przez Karola Kubicę. Następny klub powstał przy „Związku Strzeleckim", którego prezesem został Jerzy Wazowski.

W tym samym okresie w Wodzisławiu, Czerwionce, Pszowie i Jastrzębiu powstały i zostały zarejestrowane w PZSz Oddziały Młodzieży Powstańczej, a na terenie miasta i powiatu Rybnik rozpoczęło działalność 13 klubów i stowarzyszeń szermierczych zarejestrowanych w Polskim Związku Szermierczym, w którym ogółem ćwiczyło ok. 200 zawodników. Taka masowość zaowocowała powstaniem Podokręgu Związku Szermierczego w Rybniku. Mimo braku instruktorów dbano o masowość i popularyzację tego pięknego sportu.

Trenowało coraz więcej kobiet, szermierka zyskała popularność także wśród młodzieży szkolnej, w szeregach której najbiedniejsi, pomimo ciągłych braków sprzętowych i skromnych środków finansowych, otrzymywali sprzęt bezpłatnie i mogli uczestniczyć w zajęciach nie płacąc składek. Dzięki temu sekcje powstawały przy szkołach w Żorach, Niedobczycach, Knurowie, Radlinie, Jastrzębiu, Wodzisławiu, Rydułtowach.

| Drużyna szablowa |

Z 1934 roku pochodzi zachowane zdjęcie drużyny szablowej. Na nim od lewej stoją: Alfred Pawlas, Jerzy Bober, Alojzy Chromik, Rafał Klistała, Franciszek Ignacek, Józef Prochacki, i od lewej siedzą: Karol Kubica, osoba nieznana, Ignacy Mańka, Józef Chromik.

Od 1934 roku starano się pozyskać do Rybnika trenerów wysokiej klasy, bowiem ilość sekcji i zawodników wymagała fachowej opieki. O tych właśnie staraniach i planach dyskutowano na zebraniu Śląskiego Związku Szermierczego w dniu 12.03.1938 roku, na ktrórym, działacz i trener z Rybnika Ignacy Mańka został wybrany Wiceprezesem Związku. Świadczyło to o sile rybnickiej szermierki.

Od 1937 roku w Rybniku trenowano szermierkę w czterech salach, a mianowicie w: sali Szkoły Podstawowej im. A. Mickiewicza (obok starego kościoła), sali Gimnazjum im. Powstańców Śląskich, sali tanecznej Alojzego Knapczyka przy obecnym Pl. Wolności oraz w świetlicy Ochotniczej Młodzieży Powstańczej.

Wielkim wydarzeniem w mieście było zorganizowanie przez Klub Oficerów Rezerwy w dniu 29 kwietnia 1934 roku w Hotelu „Świerklaniec" pierwszych oficjalnych zawodów szermierczych. Do Rybnika przyjechał Policyjny Klub Sportowy Katowice w składzie: Antoni Sobik, Teodor Zaczyk, Jerzy Kaczmarek, dr Adam Papee, Rajmund Karwicki. Natomiast Klub Oficerów Rezerwy Rybnik zgłosił skład: Karol Kubica, Józef Chromik, Alojzy Chromik, Alfred Pawlas, Franciszek Ignacek. Drużyny szablowe wystąpiły w składzie trzech zawodników, pozostali brali udział w pokazach. Spotkanie wygrali goście 6:3.

Wszystkie punkty dla drużyny z Rybnika zdobył Karol Kubica. W efektownych pokazach brali udział między innymi: Antoni Sobik, dr Adam Papee, Fryderyk Golling, Paszek, Jerzy Kaczmarek,

Radecki, Ruśniak, Zofia Stanoszek, Alina Apostołowa, Maria Ostrowska. Podziw wywołał pokaz walki oparty na wyuczonych ruchach szkoły klasycznej między fechtmistrzem Leonem Kozarskim i Fryderykiem Gollingiem. W walce pokazowej po raz pierwszy wystąpiły panie we florecie w osobach Aliny Apostołowej i Marii Ostrowskiej. Impreza odbiła się głośnym echem i przyczyniła się do dalszego rozwoju szermierki w Rybniku.

Poniżej historyczne zdjęcie z pierwszego meczu i pokazu szermierczego (w środkowym rzędzie siódmy od lewej Antoni Sobik ur. w 1905 roku w Gotartowicach k/Rybnika, olimpijczyk, znakomity trener, działacz).

Najwięcej spotkań rybnickich szermierzy z innymi klubami śląskimi odbyło się w latach 1937–1939. W tym czasie oprócz wymienionych wyżej starszych zawodników, którzy spełniali także rolę instruktorów, wymienić należy wybijających się młodszych szermierzy, jak: Alojzy Knapczyk, Alojzy Dziadek, Walenty Wilczok, Tadeusz Konsek.

Pamiętne były pokazy szermiercze zorganizowane w dniu 15.03.1936 roku w Rydułtowach. Odbył się również mecz rybnickich szablistów w Głożynach z drużyną nowej sekcji szermierczej z Rydułtów, którą prowadził komendant Biernat, zakończony remisem 8:8.

Dużym wydarzeniem na owe czasy był trójmecz zorganizowany 13–14.03.1938 roku w Rybniku. Startowały: Klub Kolejowego Przysposobienia Wojskowego „Śląsk" Katowice, Klub Oficerów Rezerwy Rybnik oraz Sekcja Rodziny Policyjnej Rydułtowy. Rybnik przegrał z Katowicami, z kolei Rydułtowy pokonały Katowice 9:7.

Warto podkreślić fakt, że już wtedy zajęcia szermiercze rozpoczynano w młodym wieku. Coraz większe sukcesy odnosiły panie we florecie występujące w strojach szermierczych dzisiaj już niespotykanych. Świadczy o tym poniższe zdjęcie przedstawiające grupę dziewcząt wraz z trenerem Ignacym Mańką z 1936 roku.

Grupa dziewcząt z trenerem Ignacym Mańką, 1936 r.

Klub w Rybniku posiadał w latach trzydziestych silną drużynę floretową kobiet w składzie: Helena Wieczorek, Anna Dębska, Stefania Hercok, Stanisława Żyła, Zofia Stanoszek, która na Śląsku w latach 1935–1939 nie miała sobie równych.

Najlepsze wyniki sportowe z tego okresu:
- 1935 – drużyna kobieca we florecie zdobyła Mistrzostwo Polski w składzie: Helena Wieczorek, Anna Dębska, Stefania Hercok, Zofia Stanoszek
- 1936 – drużyna kobieca we florecie zdobyła w Mistrzostwach Polski srebrny medal.
- 1938 – drużyna męska w Mistrzostwach Polski wywalczyła w szabli IV miejsce w składzie Tadeusz Konsek, Karol Chałupka, Józef Chromik, Alojzy Chromik.

Wyniki indywidualne:
- 1938 – na Mistrzostwach Polski IV miejsce T. Konska, Józef Chromik był VIII.

Poniżej zdjęcia grup szermierzy biorących udział w patriotycznych manifestacjach.

| 3 Maja 1937 r. – grupa dziewcząt, ul. Młyńska |

| 3 Maja 1937 r.
– Plac Wolności w Rybniku |

Ostatnie zawody, w których brali udział szermierze z Rybnika to Mistrzostwa Polski we Lwowie przeprowadzone w dniach 28–29 maja 1939 roku. Poniżej pamiątkowe zdjęcia z ostatnich zawodów.

Po letniej przerwie szermierze nie wrócili już na salę, treningi przerwano ponieważ z dniem wybuchu wojny rozwiązano wszystkie kluby szermiercze.

Nastąpiły długie lata walki i wierności między innymi hasłu „ćwicz oko i dłonie w Ojczyzny obronie". W tym tragicznym czasie zginęło kilku zawodników i działaczy.

Pod Łuckiem 11.09.1939 roku zginął mjr Ignacy Mańka a w pierwszych dniach wojny zawodnik Alfred Pawlas.

| Mistrzostwa Polski Lwów, 1939 r. |

| Mistrzostwa Polski we Lwowie, 1939 r. |

III. Trudna odbudowa szermierki w Rybniku po II wojnie światowej

Jak pamiętamy, w szczytowym okresie rozwoju szermierki przed II wojną światową, na terenie powiatu działało 13 sekcji oraz ćwiczyło ok. 200 szermierzy. Po zakończeniu wojny, nieliczna grupa miłośników szermierki na czele z byłym zawodnikiem Policyjnego Klubu Sportowego Katowice Karolem Chałupką, pracownikiem Huty „Silesia", przystąpiła do odbudowy szermierki w Rybniku.

Po różnych zabiegach doprowadzono do spotkania w dniu 12 lutego 1946 roku w byłej jadalni Huty „Silesia". W spotkaniu udział wzięli także nieliczni zawodnicy okresu przedwojennego: Józef Prochacki, Walenty Wilczok, Wanda Szweda-Śpiewok, Helena Wieczorek, inż. Andrzej Wekk oraz 18 młodych entuzjastów szermierki. Postanowiono powołać do życia sekcję „Stal" przy Hucie „Silesia". Wybrano kierownika i trenera w jednej osobie, którym został Karol Chałupka.

Sprzęt szermierczy częściowo pochodził od byłych zawodników, a resztę, zakupiła Rada Zakładowa Huty. Po wyzwoleniu odbudowano także sekcje w Radlinie i Jastrzębiu. W krótkim czasie zaniechano jednak działalności w Jastrzębiu, z uwagi na brak trenera i środków finansowych. W Radlinie natomiast prowadzono

ożywioną działalność już od listopada 1945 roku w klubie „Towarzystwa Sportowego „Błyskawica" przy kopalni „Marcel". Tak więc spadkobiercą tradycji przedwojennych stały się po 1945 roku dwie sekcje – Radlin i Rybnik. Wspomnieć jeszcze należy, że w Rybniku bardzo krótko prowadzono zajęcia z szermierki w Lidze Przyjaciół Żołnierza. Do Rybnika na zajęcia szermiercze prowadzone przez Karola Chałupkę dojeżdżał dwa razy w tygodniu do 1952 roku z Katowic Antoni Sobik. Zajęcia odbywały się w drewnianej stołówce Huty przy ul Przemysłowej. Wielokrotnie treningi wizytował trener kadry narodowej, Węgier Janos Kevey.

Do czołowych zawodników tego okresu należy zaliczyć: Gerarda Rojka, Jerzego Kucharczyka, Maksymiliana Sibela, Bernarda Nitsche, Józefa Szawerna, Waltera Szala, Jana Kaczmarczyka.

W omawianym okresie zorganizowano również grupę żeńską. Niektóre zawodniczki były znane jeszcze sprzed II wojny, jak: Helena Wieczorek, Wanda Szweda-Śpiewok, Anna Dębska, Stefania Hercok, Stanisława Żyła, Zofia Stanoszek. Zespół ten należał do najlepszych na Śląsku. Okres działalności do 1952 roku nie zaznaczył się jednak większymi sukcesami sportowymi.

W 1952 roku Karol Chałupka przeniósł się do Mikołowa, a Antoni Sobik (z uwagi na nawał zajęć sportowych w Katowicach) zmuszony był zrezygnować z pracy w Rybniku. W tej sytuacji zawodnicy zostali bez trenera.

| Sekcja szermiercza „Stal" Rybnik, przy Hucie „Silesia" Rybnik, 1 Maja 1950 r. |

Należy też wspomnieć, że w sekcji przez parę lat uprawiano szermierkę na bagnety. Polski Związek Szermierczy wprowadził (decyzją z dnia 12.04.1949 roku) do zajęć szermierczych w sekcjach szkolenie i walkę na bagnety. Sprzęt ważył 2,5 kg, ale walki nie były widowiskowe gdyż brak było finezji trafień jak w przypadku innych rodzajów broni. W Mistrzostwach Śląska na bagnety w 1952 roku Maksymilian Sibel zajął III miejsce. Szermierka na bagnety była związana z ogólną sytuacją polityczną tego okresu tzw. „zimnej wojny". Poniżej zdjęcie czołowych zawodników na Sprtakiadzie Okręgowej na Bagnety – 1952 rok.

| Spartakiada Okręgowa na bagnety, 1952 r. |

Odejście trenerów, a także starszych zawodników, brak działaczy, słabe zainteresowanie sekcją ze strony Huty „Silesia” spowodowało zawieszenie działalności sportowej na krótki czas.

Poniżej zdjęcia z działalności Stali Rybnik.

| 1 Maja 1951 r., parada szermierzy, z przodu dyr. Huty „Silesia” – pan Welk i trener Karol Chałupka |

| Spartakiada Okręgowa, 1952 r. |

| 1 Maja 1952 r. – pokaz na stadionie, ul. Gliwicka |

IV. Powstanie Sekcji Szermierczej RKS „Górnik”

W 1953 roku powstał Rybnicki Klub Sportowy „Górnik” Rybnik, którego Prezesem został Z-ca Dyrektora Rybnickiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego Tadeusz Trawiński. Zaistniała możliwość kontynuowania działalności sekcji szermierczej. W tym samym czasie do klubu przyszedł z Radlina znany zawodnik i trener Tadeusz Konsek.

Tadeusz Konsek założył sekcję szermierczą przy RKS „ Górnik”, przejmując sprzęt i zawodników likwidowanej sekcji „Stal” Rybnik przy Hucie „Silesia”. Rozpoczęto działalność szkoleniową od podstaw z grupą ok. 30 zawodników. Szkolono florecistów i szablistów. Zajęcia prowadził Tadeusz Konsek, który był wtedy jeszcze czynnym zawodnikiem. Pracę treningową oparto także na grupie starszych zawodników przejętych ze „Stali”. Od 1956 roku zaczęły ponownie trenować kobiety. Treningi prowadzono w sali gimnastycznej Szkoły Podstawowej przy ul. Chrobrego. Poziom sportowy szybko się podnosił. Wychowankowie trenera T. Konska zaczęli się liczyć w gronie silnych szermierzy Śląska. Znane były już nazwiska: Leszek Lampert, Henryk Wypłata, Kazimierz Trybuś, Justyn Bochenek, Tkocz, Kadłubek.

| Czołowi zawodnicy RKS Górnik, od lewej: Trybuś, Gawlik, trener Konsek, Lampert, Wypłata – 1958 r. |

W Rybniku coraz częściej organizowane były turnieje szermiercze. Z okazji Dnia Górnika zaczęto organizować zawody, często w obsadzie międzynarodowej. Pierwszy turniej „Barbórkowy” zorganizowano w 1957 roku a w następnych latach impreza ta weszła na stałe do kalendarza imprez Polskiego Związku Szermierczego.

Turnieje organizowane w Rybniku w znakomitym stopniu przyczyniły się do popularyzacji szermierki wśród młodzieży. Były to turnieje: indywidualne, drużynowe, juniorów, seniorów oraz w różnych broniach. Startowali wybitni zawodnicy: Henryk Nielaba, Franciszek Sobczak, Jerzy Wandzioch, Egon Franke, Elżbieta Cymerman i wielu innych, z takich krajów jak: Austria, Holandia, NRD, ZSRR, Rumunia, Czechosłowacja, Węgiery i Bułgaria.

| Turniej Barbórkowy 1967 r., prezentacja finalistów |

| Turniej Barbórkowy grudzień 1966 r., sala LO im. Hanki Sawickiej (sędziuje Egon Franke, mistrz olimpijski Tokio 1964 r. |

Systematyczne szkolenie i częste starty w silnie obsadzonych turniejach przynosiły efekty w postaci coraz lepszych wyników sportowych. Objawiły się talenty Jerzego Hahna oraz Zygmunta Parmy. Jerzy Hahn w 1962 roku został Mistrzem Polski juniorów, a w 1963 roku Zygmunt Parma Wicemistrzem Polski juniorów. Obydwaj byli uczestnikami Mistrzostw Świata juniorów w szabli. Dodać należy, że nadal startował trener Tadeusz Konsek oraz starsi zawodnicy jak: Leszek Lampert, Kazimierz Trybuś, Franciszek Popławski, którzy klasą sportową nie ustępowali zbytnio młodszym kolegom. Sekcja szermiercza była coraz bardziej znana w Polsce. Zawodnicy nie specjalizowali się tylko w jednej broni. Startowali zarówno we florecie jak i w szabli, a nawet w szpadzie. Pod koniec lat pięćdziesiątych sekcja należała w klubie do najlepiej pracujących. Zawodników zaczęto powoływać do kadry narodowej (Z. Parma, J. Hahn) oraz na wyjazdy zagraniczne. W prasie często ukazywały się notatki na temat rybnickich szermierzy.

Nadal szkoleniem zajmował się jeden trener. Była to główna przeszkoda w podnoszeniu poziomu sportowego sekcji. Drugą bolączką były warunki treningowe. Ćwiczono w różnych salach: w sali gimnastycznej Szkoły Podstawowej przy ul Chrobrego, a także w sali gimnastycznej Liceum im. H. Sawickiej. Pomimo to zajęcia odbywały się pięć razy w tygodniu, a zawodnicy czynili stałe postępy. Wśród najmłodszych rośli już następcy.

W 1962 roku Jerzy Hahn startował w Mistrzostwach Świata juniorów w Kairze, a rok później na tych samych mistrzostwach w Gandawie Zygmunt Parma zajął w szabli dziewiąte miejsce, a w turnieju juniorów Polska-Węgry-Rumunia był czwarty. Nadal bardzo dobrze bili się Franciszek Popławski i Jan Bochenek. W 1963 roku rewelacją na Mistrzostwach Polski juniorów był 12-letni Andrzej Iwaneńko, który dotarł do 1/2 finału. W 1964 roku rozwój sekcji był bardzo widoczny, głównie w szkoleniu młodzieży, o czym świadczą dobre wyniki na Wojewódzkiej Spartakiadzie Młodzieży. W tym samym roku w Mistrzostwach Polski seniorów drużyna szablowa zajęła siódme miejsce w składzie: Popławski, Parma, Hahn, Bochenek, Honisz, Brański.

6 sierpnia 1964 roku powstał Klub Sportowy Rybnickiego Okręgu Węglowego na czele, którego stanął Dyrektor Naczelny Rybnickiego Zjednoczenia Węglowego Jerzy Kucharczyk.

Klub RKS „Górnik" znalazł się w strukturach „ROW" Rybnik. W 1965 roku sekcja liczyła 51 zawodników, a H. Mandera, Z. Parma, J. Hahn byli wysoko notowani na liście klasyfikacyjnej Polskiego Związku Szermierczego. W sekcji obok trenera Tadeusza Konska zajęcia zaczęli prowadzić zawodnicy, którzy uzyskali uprawnienia instruktora: Zygmunt Parma i Jerzy Hahn.

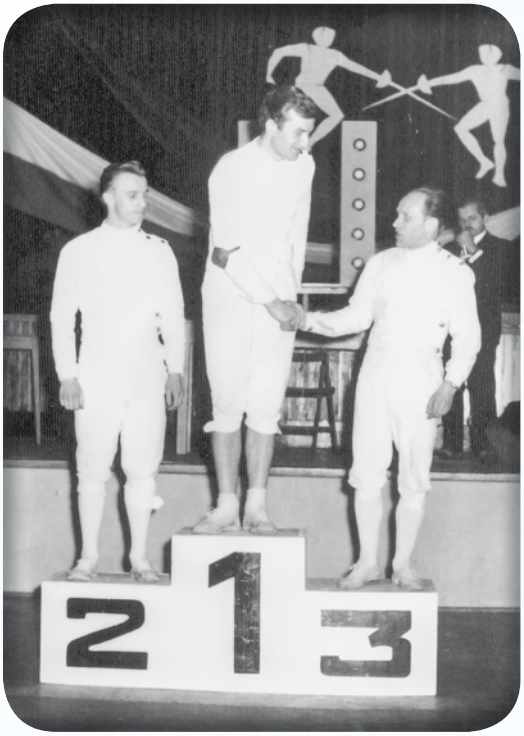

| MP Federacji Górnik – Zygmunt Parma I m, 1965 r. |

W 1967 roku duże postępy poczynili Anrzej Iwaneńko oraz syn trenera Tadeusza Konska, Arkadiusz. Andrzej Iwaneńko zajął trzecie miejsce w Mistrzostwach Polski młodzików we florecie, a Arkadiusz Konsek został Mistrzem Śląska i Mistrzem Polski najmłodszych szermierzy we florecie. W następnych latach młodzi szermierze odnotowują dalsze sukcesy. Grupa ta została objęta specjalistycznym szkoleniem w ośrodku przygotowań olimpijskich. W 1969 roku drużyna floretowa juniorów w składzie: Andrzej Iwaneńko, Adam Sosna, Lech Warmuzek, Arkadiusz Konsek zdobyła w Mistrzostwach Polski juniorów srebrny medal, a w 1970 roku złoty medal. Natomiast w 1972 roku drużyna w składzie: Arkadiusz Konsek, Adam Sosna, Lech Warmuzek, Witold Barski zdobyła srebrny medal. W tym samym roku drużyna juniorek w składzie: Romana Zielezińska, Bożena Konsek, Weronika Gasz, Henryka Gerlich zajęła czwarte miejsce. Największe sukcesy indywidualne w historii sekcji osiągnął Arkadiusz Konsek, który zdobył kolejno tytuły Mistrza Polski we florecie – 1967 roku najmłodszych szermierzy, 1968 i 1969 młodzików, 1971 i 1972 juniorów. Startował dwa razy na Mistrzostwach Świata juniorów. Zdobywał medale na Ogólnopolskich Spartakiadach Młodzieży, był członkiem Kadry Narodowej juniorów i seniorów. Startował i zajmował wysokie lokaty na wielu dużych turniejach w kraju i zagranicą. Dobre wyniki uzyskiwali także w różnych turniejach: A. Iwaneńko L. Warmuzek, A. Sosna, R. Zielezińska.

W kategorii seniorów drużyna floretowa mężczyzn w Mistrzostwach Polski zajęła czwarte miejsce. Drużyny floretowe kobiet i mężczyzn były zaliczane do I ligi państwowej i tzw. sekcji przewodnich, to jest najlepszych. Zaczęto prowadzić szkółki szermiercze. Sprawami sprzętu i magazynu zajmował się od lat oddany szermierce długoletni zawodnik Alfons Wałach. Kierownikiem Sekcji został od 21.12.1970 roku Józef Kiszka. Zarząd Klubu wyznaczył opiekuna sekcji, którym został Dyrektor Zakładu Ubezpieczeń

Społecznych Mieczysław Taranczewski. Zatrudniono po raz pierwszy w historii sekcji lekarza, którym został Zygmunt Gunia. Doszli trenerzy: Horst Tell i Henryk Mandera. Odchodzą instruktorzy: Zygmunt Parma i Jerzy Hahn. W 1971 roku przychodzi do sekcji z „Górnika" Radlin bardzo dobry florecista, wszechstronny zawodnik Konrad Zieleźny. W tych latach sekcja jest dobrze zorganizowana. Lata 1971–1972 to szczytowy okres rozwoju sekcji, zarówno pod względem sportowym jak i organizacyjnym. W 1972 roku w sekcji ćwiczyło ok. 120 zawodników (zaawansowanych, początkujących oraz w szkółkach szermierczych).

| Obóz Sportowy Gdańsk-Wrzeszcz 1971 r. (Opera Leśna Sopot). Od lewej: W. Mura, J. Kiszka, A. Wołach |

W 1973 roku szukając lepszych warunków do treningu, przeniesiono sekcję do Szkoły Podstawowej nr 5 przy ul. Różańskiego. Było to nieszczęśliwe posunięcie. Od tego momentu praca w sekcji zaczęła się załamywać. Kierownictwo szkoły nie było przychylne szermierzom. Odeszli trenerzy Horst Tell i Henryk Mandera, a praca instruktorów Janusza Taranczewskiego oraz Jerzego Wilczoka nie dała spodziewanych efektów. Pogłębiały się kłopoty z możliwością korzystania z sali gimnastycznej (z powodu braku wolnych godzin). Odszedł z powrotem do „Górnika Radlin" Konrad Zieleźny. Spadła dyscyplina pracy szkoleniowej, a w 1974 roku zawodnicy mogli ćwiczyć już tylko na korytarzu o betonowym podłożu. Z uwagi na podjęte studia do GKS Katowice odeszli: najpierw Andrzej Iwaneńko, a później Arkadiusz Konsek.

Zaczął chorować trener Tadeusz Konsek. Coraz mniej było zaangażowanych działaczy. Główne powody kryzysu to jak zwykle brak trenerów i sali do ćwiczeń. Zmalała znacznie ilość ćwiczących zawodników do ok. 50 osób. Mimo wyraźnego kryzysu istniała nadal grupa utalentowanej młodzieży: Mariusz Pokrzywa, Marek Drogosz, Stefan Skowroński, Elżbieta Sieczko, Jan Baron. Szczególnie wyraźne postępy czynią Elżbieta Sieczko, Jan Baron, Mariusz Pokrzywa. We wrześniu 1975 roku z funkcji Kierownika Sekcji zrezygnował Józef Kiszka. Zajęcia były nieregularne, prowadził je jedynie instruktor Janusz Taranczewski. Mimo to coraz lepsze wyniki osiągał Jan Baron, który w 1975 roku został Mistrzem Polski młodzików w szabli. Dobrymi wynikami wyróżniali się także Mariusz Pokrzywa i Elżbieta Sieczko.

30 stycznia 1976 roku zmarł zasłużony zawodnik, trener i działacz Tadeusz Konsek. Zrezygnował z pracy także Alfons Wałach mechanik i magazynier sekcji. W tej kryzysowej sytuacji, dyskutowano w klubie na temat likwidacji sekcji szermierczej.

V. Odbudowa Sekcji i trudny okres działalności do 1992 roku.

Propozycja likwidacji sekcji na szczęście nie zyskała poparcia większości działaczy Klubu „ROW" i spotkała się ze sprzeciwem Zarządu Okręgowego Związku Szermierczego w Katowicach. W wyniku pomocy Klubu i zmian organizacyjnych, w 1975 roku postanowiono odbudować działalność sekcji. Nowym Kierownikiem został Wincenty Mura. Staraniem Klubu opiekunem sekcji został Dyrektor Przedsiębiorstwa Robót Górniczych Rybnik Włodzimierz Dobrakowski. Trenerem Janusz Taranczewski, zaś od 01.09.1976 roku zatrudniono doświadczonego szkoleniowca Albina Majewskiego z „Piasta" Gliwice. Wyremontowano gruntownie w latach 1975/76 salę gimnastyczną Szkoły Podstawowej nr 1 przy ul. Chrobrego, gdzie w 1975 roku przeniesiono sekcję. Należy podkreślić dużą pomoc Dyrektora Szkoły Leona Pytlika. W prace remontowe byli również bardzo zaangażowani zawodnicy i działacze sekcji. Dużą pomoc świadczył zakład opiekuńczy PRG Rybnik, a szczególnie Kierownik Zakładu Remontowego Stanisław Piela, także znany miłośnik sportu i działacz Dyrektor Zakładu Remontowo-Budowlanego w Rybniku Jerzy Haince. Sekcja przez trzy lata była wyróżniana za prace społeczne na rzecz klubu. Jednocześnie od 01.09.1976 roku prowadzona była od podstaw praca szkoleniowa, głównie za sprawą trenera Albina Majewskiego. W sekcji szkolono ok. 80 zawodników starszych i początkujących. Organizowano spotkania z rodzicami i nauczycielami zawodników początkujących. Od 1976 roku w Zarządzie Okręgowego Związku Szermierczego działał (przez jedną kadencję jako

Wiceprezes) Wincenty Mura. W 1978 roku odszedł do „Zagłębia” Sosnowiec trener Janusz Taranczewski oraz zrezygnował z pracy Adam Sosna. Wrócił natomiast do pracy szkoleniowej Zygmunt Parma. Wyniki sportowe sekcji były coraz lepsze.

Na IV Ogólnopolskiej Spartakiadzie Młodzieży w 1977 roku złoty medal we florecie zdobyła Elżbieta Sieczko, a medal srebrny w szabli wywalczył Jan Baron. W 1979 roku na VI OSM brązowe medale wywalczyli: indywidualnie w szabli Krystian Fajkis oraz drużyna floretu dziewcząt w składzie: Ewelina Barteczko, Joanna Wochnik, Ewa Mandrysz. Drużyna szablistów w składzie: Krystian Fajkis, Adam Kotas, Sławomir Filipowski zajęła IV miejsce. Na VIII OSM w 1981 roku Marian Winkler zdobył srebrny medal we florecie. Na IX OSM drużyna we florecie chłopców w składzie: Marian Winkler, Maciej Kołodziejczyk, Romuald Witek, Stanisław Tomczyk zdobyła srebrny medal. Na następnej X OSM Maciej Kołodziejczyk we florecie zdobył brązowy medal, a drużyna w składzie: Maciej Kołodziejczyk, Stanisław Pniak, Jan Pietrzak również we florecie wywalczyła medal brązowy. W Mistrzostwach Polski juniorów w 1982 roku drużyna florecistów w składzie: Marian Winkler, Maciej Kołodziejczyk, Mariusz Mandrela, Stanisław Tomczyk, Romuald Witek zdobyła brązowy medal. W Mistrzostwach Świata juniorów brał udział Jan Baron – Poznań, Madryt. Ponadto w latach 1977–1983 zdobyto wiele medali na Mistrzostwach Śląska juniorów, Igrzyskach Młodzieży Szkolnej, Wojewódzkich Spartakiadach Młodzieży. Wysokie miejsca zajmowano na turniejach klasyfikacyjnych juniorów. Niestety w 1978 roku do „Zagłębia” Sosnowiec odszedł Jan Baron, a w 1979 roku do „Piasta” Gliwice Elżbieta Sieczko. Oboje byli członkami Kadry Narodowej juniorów. W sekcji trenowało nadal dużo uzdolnionej młodzieży.

Obóz Sekcji Pietrowice Głubczyckie, 1981 r.

Wyraźne załamanie sekcja przeżyła w latach 1981-1982. Odszedł trener Zygmunt Parma i szkolenie nie mogło być prowadzone tak intensywnie jak dotąd. W tym okresie, aż do kwietnia 1986 roku, owocnie na rzecz sekcji działał Rudolf Kołodziejczyk. Mimo różnych trudności w tym czasie, młodzież z Rybnika we florecie była najlepsza na Śląsku, a Krystian Fajkis i Adam Kotas w szabli oraz Marian Winkler we florecie zostali powołani do Kadry Narodowej Juniorów na 1982 rok. Niestety od 1982 roku czołowi zawodnicy zaczęli z powodu rozpoczętych studiów odchodzić do innych klubów Śląska lub kończyli przygodę ze sportem. Dotyczyło to kolejno: A. Kotasa, K. Fajkisa, E. Barteczko, E. Mandrysza, M. Winklera i E. Winklera. W 1983 roku do Kadry Narodowej Juniorów powołano Macieja Kołodziejczyka, Mariana Winklera i Mariusza Mandrelę. Także w tym roku drużyna floretowa w składzie: Marian Winkler, Mariusz Mandrela, Maciej Kołodziejczyk, Stanisław Tomczyk, Jan Pietrzak zdobywa w Mistrzostwach Polski juniorów złoty medal. Coraz większą karierę robił Maciej Kołodziejczyk, który uchodził za największy talent wśród zawodników młodego pokolenia.

Poniżej na zdjęciu najlepsi floreciści tego okresu, od lewej M. Winkler, S. Tomczyk, Romuald Witek, M. Mandrela, M. Kołodziejczyk. Pierwszy z lewej Wincenty Mura, kierownik sekcji oraz pierwszy z prawej Albin Majewski – trener. Brak na zdjęciu Jana Pietrzaka.

| Drużyna Mistrzów Polski Juniorów 1983 r. – floret |

Mimo dobrych wyników, kierownictwo sekcji było świadome, że jeden trener nie jest w stanie utrzymać wysokiego poziomu sportowego w latach następnych. Poza tym zawodnicy, którzy nie wybierali się na studia, w najbliższych czasie odejdą do wojska. Sala gimnastyczna szkoły była dostępna w coraz mniejszym wymiarze godzinowym. Stare, znane kłopoty znowu wróciły. W 1982 roku został zatrudniony na 1/2 etatu trener Bolesław Mika, a w 1984 zdołano uzyskać dla w/w pełny etat. Ponieważ w szkole warunki do treningu pogarszały się z każdym miesiącem, wystąpiono do Zarządu klubu z prośbą o budowę hali tylko dla szermierzy. Niestety, z uwagi na trudną sytuację finansową, odpowiedź była odmowna.

W 1983 i 1984 roku zawodnicy sekcji: Maciej Kołodziejczyk i Marian Winkler uczestniczyli w wielu zawodach krajowych i zagranicznych, a drużyna floretowa w składzie: M. Kołodziejczyk, M. Winkler, M. Mandrela, R. Witek, J. Pietrzak ponownie w 1984 roku zdobyła tytuł Mistrza Polski juniorów. Jan Pietrzak został w 1984 roku Mistrzem Śląska seniorów, co uznano za wielką sensację.

Również w 1984 roku M. Kołodziejczyk został srebrnym medalistą we florecie na XI OSM, a w 1985 roku Wicemistrzem Polski juniorów we florecie. Niestety były to ostatnie liczące się wyniki zawodników sekcji. We wrześniu 1985 roku za zgodą klubu i Polskiego Związku Szermierczego wyjechał do Meksyku na kontrakt trenerski Albin Majewski, który dla rybnickiej szermierki zrobił bardzo wiele. Znów w sekcji pozostał tylko jeden trener Bolesław Mika mający do dyspozycji coraz mniejszą ilość godzin treningowych na sali szermierczej. Zawodnicy nie przystępowali już do zajęć z takim zapałem jak dawniej. Nie widać było również następców. Do wojska odeszli: Maciej Kołodziejczyk, Stanisław Tomczyk, Artur Połubok.

Z uwagi na brak porozumienia z kierownictwem szkoły, postanowiono po raz kolejny przenieść sekcję z dniem 01.06.1986 roku do Liceum im. Hanki Sawickiej. Nadal jednak warunki treningowe były skromne. Zatrudnił się w sekcji w charakterze instruktora były zasłużony zawodnik Leszek Lampert. W szkoleniu pomagali mu starsi zawodnicy: Romuald Witek, Jan Pietrzak, Mariusz Mandrela. W charakterze mechanika pracował od 1983–1988 roku Alfons Wałach.

Dzięki działaniom kierownika sekcji szermierczej Wincentego Mury (jednocześnie Dyrektora Przedsiębiorstwa Hurtu Spożywczego) w 1985 roku udostępniono i adoptowano dla potrzeb szermierki barak przy ul. Cegielnianej.

W 1987 roku sekcja obchodziła 60-lecie istnienia. Kierownik Sekcji Wincenty Mura pragnął, aby rocznicy nadać odpowiednią rangę i ocalić materiały historyczne, które jeszcze istniały. Napisano krótką monografię, która przypominała nieznane fakty 60-ciu lat istnienia szermierki w Rybniku. Uroczystości odbyły się 12.12.1987 roku w sali „Świerklaniec" przy ul. Sobieskiego.

Przypomniano wtedy powstanie sekcji 06.04.1927 roku oraz pierwsze zawody i pokazy szermiercze w dniu 29.04.1934 roku. Wszystkie trzy wydarzenia odbyły się na tej samej historycznej sali Hotelu „Świerklaniec". W uroczystościach uczestniczył Antoni Sobik urodzony w Rybniku-Gotartowicach, uczestnik pierwszych zawodów w 1934 roku, który wybitną karierę sportową kontynuował w Katowicach. W trakcie części oficjalnej, w której uczestniczyły władze Rybnika, Klubu i Śląskiego Związku Szermierczego wręczono zasłużonym zawodnikom i działaczom odznaczenia i pamiątki. Wieczorem odbyło się wielopokoleniowe spotkanie wszystkich uczestników.

| 60-lecie szermierki w Rybniku w sali „Świerklaniec" 1987 – finał floretu prowadził Jacek Bierkowski – obecny prezes PZSz |

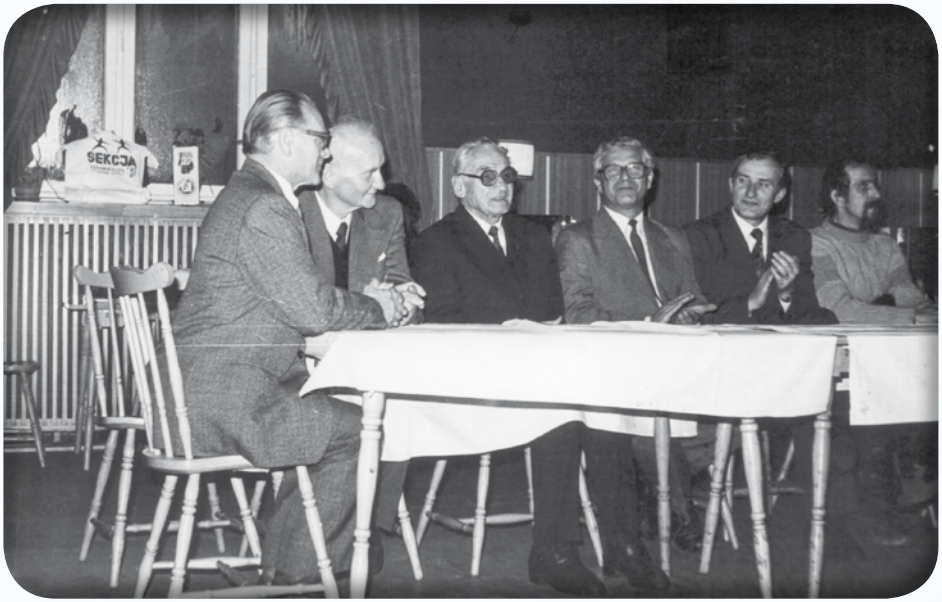

| 60-lecie szermierki w Rybniku, sala „Świerklaniec" 1987 – zasłużeni zawodnicy i działacze |

Po skończonych studiach w 1987 roku do sekcji w charakterze trenera wrócił Adam Kotas, a w 1988 roku Krystian Fajkis i Marian Winkler. W 1988 roku z funkcji kierownika sekcji rezygnuje Wincenty Mura. W tym samym roku Rudolf Kołodziejczyk zostaje kierownikiem sekcji. Mimo trudnych warunków związanych z bazą treningową, tworzone były grupy naborowe i odbywało się intensywne szkolenie. Na początku 1989 roku w sekcji trenowało ok 130 osób. Szkolenie odbywało się we wszystkich trzech rodzajach broni. Grupy szkoleniowe prowadziło czterech trenerów i czterech instruktorów. Jednak zmiany polityczne w kraju i bardzo trudna sytuacja finansowa klubu, zmusiła sekcję do ograniczenia szkolenia. W połowie 1989 roku odeszli kolejno z sekcji: trener Bolesław Mika, instruktorzy i wieloletni zawodnicy – Romuald Witek, Jan Pietrzak, Mariusz Mandrela, a na początku 1990 roku trenerzy: Marian Winkler, Adam Kotas i instruktorka Joanna Wochnik. W sekcji pozostał jeden trener Krystian Fajkis (pełniący również funkcję kierownika sekcji w latach 1990–1992) i mechanik Leszek Lampert. Rozpadły się grupy szkoleniowe. Szkolenie odbywało się już tylko w jednym rodzaju broni – florecie chłopców.

Rozpoczęła się batalia o przetrwanie sekcji. W 1990 roku skończyła się umowa najmu sali gimnastycznej w II LO im. H. Sawickiej, a mała salka przy ul Cegielnianej nie spełniała podstawowych warunków do treningu. Sytuacja finansowa klubu „ROW" Rybnik nie rokowała nadziei na przyszłość. Tylko Krystian Fajkis i Leszek Lampert starali się walczyć o przetrwanie sekcji, tym bardziej, że z funkcji kierownika (z początkiem 1990 roku) zrezygnował Rudolf Kołodziejczyk. To dzięki ich determinacji i wsparciu finansowemu Wincentego Mury, rybnicka sekcja nie zniknęła z szermierczej mapy Polski.

Mimo tej bardzo trudnej sytuacji rybniccy szermierze nadal trenowali i brali udział w zawodach. W 1990 roku przy Szkole Podstawowej nr 29 powstała szkółka szermiercza, w której odbywało się szkolenie w szpadzie chłopców i dziewcząt. Zajęcia prowadził Krystian Fajkis. Rybniccy floreciści w kategorii młodzika i juniora młodszego na Śląsku nie mieli sobie równych. Wygrywali i zdobywali medale w Mistrzostwach Śląska indywidualnie i drużynowo. Także szpadzistki ze szkółki przy SP 29 zdobywały pierwsze medale. W rywalizacji ogólnopolskiej rybniczanie znowu odnosili sukcesy. W 1992 roku drużyna florecistów KS „ROW" Rybnik w składzie: Artur Fajkis, Wojciech Swoboda, Tomasz Owczorz, Wojciech Giera w Drużynowych Mistrzostwach Polski juniorów zajęła VI miejsce.

VI. Powstanie sekcji szermierczej RMKS Rybnik i jej rozwój.

Chcąc ratować sekcje młodzieżowe z upadającego wielosekcyjnego KS. „ROW" Rybnik, powstała inicjatywa utworzenia nowego klubu. Tak w 1992 roku powstał Rybnicki Młodzieżowy Klub Sportowy pod patronatem Urzędu Miasta Rybnika. Wśród założycieli byli Krystian Fajkis i Leszek Lampert. Wśród pięciu sekcji nowego klubu, znalazła się szermierka. Cały majątek przejęto z upadającego KS. „ROW" Rybnik. Wszyscy zawodnicy uzyskali zgodę na przejście do RMKS Rybnik. Kierownikiem sekcji został Leszek Lampert, szkoleniem zajmował się Krystian Fajkis, do którego w tym samym roku dołączył Zygmunt Parma. Szkolenie odbywało się we florecie chłopców i szpadzie dziewcząt. Poprawiła się sytuacja finansowa sekcji. Nadal jednak największym mankamentem był brak sali do treningu. Szermierze trenowali w baraku przy ul.

Cegielnianej oraz w sali gimnastycznej Szkoły Podstawowej nr 29 w Rybniku-Golejowie. W tych trudnych warunkach szkolenie nie mogło być prowadzone we właściwy sposób. Mimo to praca szkoleniowa rozpoczęta przed paru laty przynosiła coraz lepsze efekty. Floreciści i szpadzistki z dużym powodzeniem startowali w zawodach, zdobywali medale na Mistrzostwach Śląska oraz czołowe miejsca w turniejach ogólnopolskich i międzynarodowych. Artur Fajkis, Wojciech Swoboda i Agnieszka Ratajczyk zaliczani byli do ścisłej krajowej czołówki w swoich broniach.

W 1993 roku drużyna szpadzistek (Agnieszka Ratajczyk, Monika Rusin, Joanna Urbanik, Milosława Szulik) w Mistrzostwach Polski juniorek młodszych wywalczyła V miejsce. W 1994 roku drużyna florecistów (Artur Fajkis, Wojciech Swoboda, Paweł Wowra) w Mistrzostwach Polski juniorów zajęła IV miejsce.

Pod koniec 1994 roku w sekcji został zatrudniony (po powrocie z Włoch) trener Janusz Taranczewski, który został jednocześnie kierownikiem sekcji. W 1996 roku Janusz Taranczewski zostaje wybrany do Zarządu Śląskiego Związku Szermierczego jako Wiceprezes, a następnie do Zarządu Polskiego Związku Szermierczego. Funkcje te pełnił przez trzy kadencje.

| Szkółka szermiercza przy Szkole Podstawowej w Rybniku-Golejowie, grudzień 1994 r. |

W 1995 roku w Szkole Podstawowej nr 29 została oddana do użytku sala gimnastyczna, w której z myślą o istniejącej szkółce szermierczej ułożono pod podłogą instalację umożliwiającą podłączenie specjalistycznego sprzętu szermierczego. W następnym roku dzięki przychylności Urzędu Miasta Rybnika, sekcja otrzymała salę szermierczą na obiekcie (wybudowanym jako pawilon szermierki i judo, a zawłaszczonym przed kilkunastu laty w całości przez sekcję judo KS ROW Rybnik) MOSiR Rybnik przy ul. Powstańców Śl. 40/42. Remont sali przeprowadził Urząd Miasta, a w sprzęt specjalistyczny salę wyposażyła sekcja szermiercza.

W końcu szkolenie młodzieży można było prowadzić we właściwy sposób. Poprawa bazy szkoleniowej pozwoliła na tworzenie nowych grup młodzieżowych. Szkolenie odbywało się w trzech rodzajach broni: szpada chłopców – trener Krystian Fajkis, floret chłopców – trener Zygmunt Parma, floret dziewcząt – trener Janusz Taranczewski. Starsi zawodnicy z powodu podjętych studiów odeszli do innych klubów lub zakończyli uprawianie szermierki. Już w 1997 roku z nowych młodzieżowych grup, pierwsze medale Mistrzostwa Śląska przywieźli szpadziści, a w 1998 roku floreciści i florecistki. Rybniccy szermierze zaczęli liczyć się w rywalizacji ogólnopolskiej z Mistrzostwami Polski włącznie. Pod koniec 1998 roku sekcja zaprzestała szkolenia we florecie chłopców.

Podjęta praca szkoleniowa daje wiele satysfakcji trenerom i zawodnikom. Zdobywane są medale na Mistrzostwach Śląska we wszystkich kategoriach wiekowych. Zawodnicy zaliczani byli do kadry wojewódzkiej, wygrywali wiele turniejów, zajmowali wysokie lokaty na listach kwalifikacyjnych Polskiego Związku Szermierczego. Wielokrotnie w Indywidualnych i Drużynowych Mistrzostwach Polski zajmowali miejsca tuż obok podium. Ciągle jednak brakowało medali Mistrzostw Polski.

- 1998 – Drużynowe Mistrzostwa Polski juniorów młodszych, szpadziści (B. Ordoń, M. Grzegorzek, M. Ibrom, M. Chodacki) – IV miejsce.
- 1999 – Drużynowe Mistrzostwa Polski juniorów młodszych, szpadziści (M. Ibrom D. Gniza, M Hołyński, M. Piecha) – V miejsce.
- 1999 – Ogólnopolska Olimpiada Młodzieży, florecistka D. Hetman – V miejsce
- 1999 – Mistrzostwa Polski juniorów, szpadzista W. Kozioł – VII miejsce
- 2000 – Ogólnopolska Olimpiada Młodzieży, szpadzista M. Ibrom - V miejsce
- 2001 – Ogólnopolska Olimpiada Młodzieży, florecistka I. Sajewicz – VII miejsce szpadzista – K. Wawrzyniak – VII miejsce

Obok drużyna szpadzistów z 1998 roku: trener Krystian Fajkis, Marcin Grzegorzek, Marcin Chodacki, Marcin Ibrom, Bartłomiej Ordoń.

W 1997 roku przy Szkole Podstawowej nr 10 powstał Uczniowski Klub Sportowy „Reflex" Rybnik, a jedną z sekcji była sekcja szermiercza. Zajęcia prowadził trener Andrzej Iwaneńko, a następnie Krystian Fajkis od 2001 roku i Daria Hetman od 2006 roku. W roku 2000 przy Szkole Podstawowej nr 5 powstał UKS „Rapier" Rybnik. Szkoleniem zajmował się trener Artur Fajkis, który wrócił po skończonych studiach. Oba UKS-y stały się bazą do naboru młodzieży do sekcji szermierczej RMKS Rybnik, z kolei RMKS Rybnik wspierał UKS-y sprzętowo. Rok 2001 był ostatnim rokiem prowadzenia zajęć szkoleniowych przy SP 29 w Rybniku-Golejowie.

Wreszcie w 2002 roku rybnicki szpadzista Bartłomiej Ordoń zdobył brązowy medal w Indywidualnych Mistrzostwach Polski młodzieżowców. W tym samym roku Marcin Ibrom stanął na podium Pucharów Polski juniorów, walcząc o możliwość wyjazdu ma Mistrzostwa Świata (ostatecznie zajął 6 miejsce w ogólnej klasyfikacji). Udanie w rywalizacji szablistek startowała grupa dziewcząt. Ujawnił się duży talent Izabeli Sajewicz, która wygrywała turnieje i była wielokrotną finalistką Pucharów Polski. Sekcja szermiercza od 1999 roku była organizatorem zawodów szermierczych – Puchary Polski, Mistrzostwa Polski we wszystkich kategoriach wiekowych oraz od 2000 roku Międzynarodowego Turnieju Szermierczego „Stuart Cup".

Jednak w cieniu tych niewątpliwych sukcesów, pod koniec 2002 roku, pojawiły się kłopoty finansowe. W ich wyniku z sekcji odszedł trener Zygmunt Parma i mechanik Leszek Lampert.

Od 2003 roku w sekcji pracowało dwóch trenerów szkolących w trzech rodzajach broni: Janusz Taranczewski szabla, floret dziewcząt i Krystian Fajkis szpada chłopców. W ramach wolontariatu pomagał w prowadzeniu grupy szpadowej chłopców Artur Fajkis, jednocześnie trener UKS „Rapier". Walcząca w dwóch rodzajach broni Izabela Sajewicz zaczęła osiągać coraz lepsze wyniki (była finalistką Pucharów Polski i Mistrzostw Polski w szabli, a także zajmowała wysokie miejsca we florecie). Bardzo dobrze układała się współpraca między sekcją a UKS-ami. Organizowano w każdym miesiącu turnieje kontrolne szpadowe z udziałem 30 zawodników w kategorii dzieci i młodzików. Zawody te pozwoliły wyłowić talenty Wojciecha Sworowskiego i Jana Kordasa, którzy w kategorii młodzika byli najlepszymi w kraju. Z UKS „Rapier" do sekcji szermierczej RMKS Rybnik systematycznie przechodzili już przygotowani zawodnicy grupy najmłodszej, między innymi Wojciech Sworowski. Z końcem 2004 roku zaprzestano szkolenia we florecie dziewcząt.

Rok 2005 to kolejne sukcesy szablistki Izabeli Sajewicz. Z powodzeniem startowała ona w finałach Pucharu Polski, Mistrzostw Polski oraz Pucharu Świata (III miejsce w Odessie, VI w Sosnowcu, VII w Goppingen) oraz została powołana do Kadry Narodowej Juniorek i reprezentowała nasz kraj w Mistrzostwach Europy juniorek w Topolcy (Węgry), zajmując indywidualnie 30 miejsce oraz VII w drużynie. Również owocny był ten rok dla grupy szpadzistów. Wojciech Sworowski zdobył brązowy medal Mistrzostw Polski juniorów młodszych na Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży.

Wygrał szereg turniejów ogólnopolskich i międzynarodowych. Jego młodsi koledzy: Jan Kordas, Zachariasz Kłosek w kategorii młodzików należeli do najlepszych w kraju. W kategorii dzieci nie miał sobie równych w kraju Krystian Fajkis (syn trenera), który wygrywał wszystkie turnieje.

W 2006 roku rybniccy szermierze zdobyli kolejne medale Mistrzostw Polski. Złoty medal na Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży zdobył w szpadzie Wojciech Sworowski, a w turnieju drużynowym szpadzi-

ści RMKS Rybnik (Wojciech Sworowski, Jan Kordas, Zachariasz Kłosek) nie mieli sobie równych i wywalczyli złoty medal. Duży sukces odniosła w tym roku także Izabela Sajewicz, która na Mistrzostwach Polski seniorek w szabli zdobyła brązowy medal. Był to ostatni sezon tej zawodniczki w barwach RMKS Rybnik. Za sprawą podjętych studiów, przeszła z końcem czerwca 2006 roku do AZS AWF Warszawa. W tym samym roku zostaje w sekcji wreszcie zatrudniony trener Artur Fajkis. To nie koniec sukcesów rybnickich szermierzy. Wojciech Sworowski wygrywał turnieje, zajmował miejsca w ścisłej czołówce Pucharów Polski juniorów i był głównym kandydatem na wyjazd na Mistrzostwa Świata kadetów. Jego koledzy klubowi: Jan Kordas, Zachariasz Kłosek w juniorach młodszych i Krystian Fajkis w młodzikach, swoimi sukcesami potwierdzali przynależność do grupy najlepszych szpadzistów w kraju. Sekcja była nadal organizatorem Pucharów Polski, Mistrzostw Polski w różnych kategoriach wiekowych oraz Międzynarodowego Turnieju Szermierczego „Stuart Cup".

| Drużyna Mistrzów Polski juniorów młodszych 2006. A. Fajkis, W. Sworowski, J. Kordas, Z. Kłosek, K. Fajkis |

Sukcesy sportowe nie mogły jednak przysłonić kłopotów organizacyjnych, a przede wszystkim finansowych, które narastały i pod koniec 2006 roku zagroziły dalszej działalności sekcji. W tej sytuacji na początku 2007 roku kierownikiem sekcji został wybrany Krystian Fajkis (w tym samym roku zostaje Wiceprezesem RMKS Rybnik). Skutkiem tej zmiany była gruntowna przebudowa funkcjonowania sekcji, jej finansowania oraz szkolenia. Zaprzestano dalszego szkolenia w szabli dziewcząt. Zrezygnowano z pracy trenera Janusza Taranczewskiego. Pozostało tylko dwóch trenerów: Krystian Fajkis i Artur Fajkis, którzy kontynuowali szkolenie, ale już tylko w szpadzie dziewcząt i chłopców. W tym roku Urząd Miasta, niestety, w drastyczny sposób zmniejszył wsparcie finansowe. Był to więc trudny okres zmian organizacyjnych i oszczędności. Ponownie pomoc i wsparcie finansowe sekcja otrzymała od Wincentego Mury.

Na szczęście powyższe problemy nie wpłynęły w zasadniczy sposób na osiągnięcia sportowe sekcji. Jednocześnie kierownictwo sekcji postanowiło podjąć wysiłek zorganizowania uroczystego jubileuszu 80-lecia szermierki w Rybniku, który przypadał w 2007 roku. Właśnie taka impreza, która przypominała tradycje szermierki, w założeniu marketingowym, miała pomóc przetrwać trudny kolejny okres. Uroczyste spotkanie odbyło się 20.10.2007 roku na „Małej Scenie" Politechniki Śląskiej w Rybniku przy ul. Kościuszki. W spotkaniu pokoleń szermierzy, byli obecni zaproszeni goście Śląskiego Związku Szermierczego, władze Miasta, trenerzy, zawodnicy i działacze RMKS Rybnik. W części oficjalnej wręczono odznaczenia, upominki i honorowe statuetki. Impreza przeprowadzona w bardzo sympatycznej atmosferze spełniła swoje zadanie.

W roku jubileuszu szermierze sekcji swoimi sukcesami uświetnili rocznicę. W Mistrzostwach Polski juniorów Wojciech Sworowski zdobył srebrny medal, a drużyna szpadzistów w składzie: Wojciech Sworowski, Jan Kordas, Rafał Grzegorzek, Zachariasz Kłosek wywalczyła brązowy medal. Wojciech Sworowski wygrał

| 80 lat szermierki – zdjęcie grupowe, 2007 r. |

klasyfikację generalną Pucharu Polski juniorów i został powołany do Kadry Narodowej Juniorów. Reprezentował nasz kraj w Pucharze Świata w Bazylei i Mistrzostwach Europy kadetów w Nowym Sadzie (Serbia), gdzie zajął 30 miejsce indywidualnie i VII miejsce w drużynie.

Pomimo zwycięstwa w klasyfikacji generalnej Pucharu Polski juniorów i spełnieniu warunków regulaminowych, decyzją Zarządu Polskiego Związku Szermierczego Wojciech Sworowski nie otrzymał powołania na Mistrzostwa Świta kadetów w Izmirze. Czołowi zawodnicy sekcji: Krystian Fajkis, Maciej Brewczyk, Jan Kordas, Zachariasz Kłosek, Kamil Naszkowski potwierdzali przynależność do ścisłej krajowej czołówki w swoich kategoriach wiekowych. Zdobywali medale na Międzywojewódzkich Mistrzostwach młodzików, Mistrzostwach Śląska i turniejach ogólnopolskich. Dziewięciu zawodników objętych zostało szkoleniem w kadrach wojewódzkich młodzików i juniorów. W tym samym roku pracę trenerską w sekcji rozpoczęła była zawodniczka Daria Hetman.

Staraniem kierownika sekcji Krystiana Fajkisa, w dniu 25.02.2009 roku zebrała się grupa 21 osób (byli zawodnicy oraz rodzice), której celem było powołanie do życia Towarzystwa Przyjaciół Szermierki. Celem podstawowym działania Towarzystwa była i jest wszelka pomoc w funkcjonowaniu sekcji. Decyzją Prezydenta Miasta z dnia 02.04.2009 roku zostało zarejestrowane Towarzystwo Przyjaciół Szermierki im. Tadeusza Konska w Rybniku.

VII. Działalność medalami i sukcesami pisana

Następne lata 2007–2012 to kolejne sukcesy i medale. Rok 2008 zapisał się szczególnie w historii sekcji szermierczej RMKS Rybnik. Rybniccy szermierze rozpoczęli go od zdobycia tytułu Drużynowego Mistrza Polski juniorów. Złoty medal wywalczyła drużyna w składzie: Wojciech Sworowski, Jan Kordas, Zachariasz Kłosek, Krystian Fajkis. W tych samych zawodach Wojciech Sworowski przegrał indywidualną walkę o medal i zajął 5 miejsce. Niedługo potem z włoskiego Rovigno nadeszła zaskakująca wiadomość – Wojciech Sworowski startujący w Mistrzostwach Europy Kadetów w turnieju indywidualnym wywalczył brązowy medal. Pierwszy raz w historii rybnicki szermierz stanął na podium Mistrzostw Europy. W turnieju drużynowym wraz z kolegami wywalczył czwarte miejsce. W tym samym roku jako jedyny Polak walczył w Mistrzostwach Świata kadetów w Acireal – Włochy – zajmując 22 miejsce. Po raz drugi z rzędu wygrał klasyfikację generalną Pucharu Polski juniorów, potwierdzając, że jest najlepszym juniorem w kraju. W łącznej klasyfikacji Pucharu Europy kadetów zajął VI miejsce (najwyższe z Polaków). Jako reprezentant Polski z powodzeniem startował w turniejach Pucharu Świata juniorów: Budapeszt, Goeteborg, Luxemburg, Lauphaim – Niemcy. Za wielką sensację uznano VIII miejsce 17-letniego Wojciecha Sworowskiego w Pucharze Polski seniorów. Poniżej Wojciech Sworowski na podium Mistrzostw Europy.

| ME Rovigo Sworowski brązowym medalistą ME do 17 lat |

W Mistrzostwach Polski juniorów młodszych drużyna szpadzistów w składzie: Krystian Fajkis, Maciej Brewczyk, Maciej Kotas, Kamil Naszkowski zajęła czwarte miejsce. W tym samym turnieju indywidualnie Maciej Kotas zajął V miejsce, a Kamil Naszkowski miejsce VII. Natomiast w Mistrzostwach Polski młodzieżowców: J. Kordas, W. Sworowski, R. Grzegorzek, G. Mencel zajęli drużynowo VII miejsce. Systematycznie rosła liczba trenujących w sekcji i startujących w zawodach (40 dziewcząt i chłopców). Oprócz wymienionych sukcesów Maciej Brewczyk, Maciej Kotas, Jan Kordas, Zachariasz Kłosek, Krystian Fajkis zdobywali medale w Indywidualnych i Drużynowych Mistrzostwach Śląska, stawali na podium Pucharów Polski oraz ogólnopolskich turniejach. W tym czasie ujawniają się talenty najmłodszych: Anny Mroszczak, Kacpra Kordasa, Ryszarda Kałuzińskiego. Po rocznej przerwie spowodowanej kłopotami finansowymi, sekcja podjęła się organizacji tradycyjnego międzynarodowego turnieju szermierczego, tym razem pod nazwą „Rybnik Cup".

W 2008 roku kierownik sekcji Krystian Fajkis zostaje wybrany do Zarządu Śląskiego Związku Szermierczego i obejmuje funkcję Wiceprezesa ds. Sportowych. W tym samym roku zostaje także wybrany do Zarządu Polskiego Związku Szermierczego i obejmuje funkcję przewodniczącego komisji ds. kalendarza i oceny zawodów.

Na początku 2009 roku Artur Fajkis wygrał konkurs i objął funkcję trenera młodzieżowej kadry narodowej w szpadzie męskiej. Pierwszy raz w historii trener szermierki z Rybnika został trenerem Kadry Narodowej.

Wojciech Sworowski z powodzeniem startował w zawodach krajowych i Pucharach Świata juniorów: Budapeszt, Goeteborg, Bazylea, Bratysława, Helsinki. W wyniku dobrych występów zakwalifikował się do reprezentacji na Mistrzostwa Europy juniorów w Odense – Dania. W zawodach drużynowych wraz z kolegami zajął IV miejsce. W Pucharach Europy Kadetów w Bratysławie, Budapeszcie, Modling – Austria, startowali: M. Kotas, M. Brewczyk, K. Fajkis, K. Naszkowski, M. Mroszczak, Z. Kłosek, M. Gryt. Cała ta grupa objęta była szkoleniem Kadry Wojewódzkiej Juniorów. W Mistrzostwach Polski juniorów młodszych drużyna w składzie: J. Kordas, Z. Kłosek, K. Fajkis, M. Kotas zajęła V miejsce. Na Śląsku w juniorach młodszych indywidualnie i drużynowo rybniccy szpadziści nie mieli sobie równych. Wrócili z trzema medalami wywalczonymi indywidualnie i tytułem Mistrzów Śląska w drużynie, a Mikołaj Mroszczak zdobył złoty medal w młodzikach. W Mistrzostwach Polski juniorów drużyna: Wojciech Sworowski, Jan Kordas, Zachariasz Kłosek, Maciej Gryt zajęła VII miejsce.

W 2009 roku działało już Towarzystwo Przyjaciół Szermierki im. T. Konska. Tadeusz Dudkiewicz został zatrudniony jako mechanik sekcji.

Rok 2010 to kolejny rok sukcesów rybnickich szermierzy. Do Kadry Narodowej Juniorów powołani zostali: W. Sworowski, K. Fajkis, M. Brewczyk. Drużyna szpadzistów: Maciej Kotas, Krystian Fajkis, Kamil Naszkowski, Maciej Brewczyk w Mistrzostwach Polski juniorów młodszych wywalczyła brązowy medal. Wcześniej ta sama drużyna zdobyła złoty medal Mistrzostw Śląska. Wojciech Sworowski wygrał Puchar Polski juniorów, w drugim zajął trzecie miejsce, startował w Pucharach Świata juniorów (Budapeszt, Goeteborg, Bazylea).

W Mistrzostwach Polski juniorów drużyna w składzie: M. Kotas, W. Sworowski, J. Kordas, K. Fajkis zajęła VI miejsce. Były to ostatnie starty W. Sworowskiego w barwach RMKS Rybnik. Z końcem września na czas trwania studiów, odszedł do AZS AWF Kraków.

W tym samym roku Krystian Fajkis i Kamil Naszkowski oraz Anna Mroszczak, Kacper Kordas, Ryszard Kałuziński wielokrotnie zajmują miejsca na podium w turniejach ogólnopolskich i międzynarodowych. Anna Mroszczak wygrała klasyfikację generalną młodziczek Polskiego Związku Szermierczego, potwierdzając, że jest w tej kategorii wiekowej najlepsza w kraju.

W Międzywojewódzkich Mistrzostwach młodzików A. Mroszczak zdobyła złoty medal, a Przemysław Trzepizur brązowy.

W Mistrzostwach Śląska młodziczek Anna Mroszczak zdobywa również złoty medal, a Natalia Szydło srebrny. Na tych samych zawodach drużyna w składzie: Anna Mroszczak, Natalia Szydło, Emilia Kucza wywalczyła medal srebrny. Pod koniec 2010 roku bardzo udanie startowali dwaj szpadziści RMKS Rybnik: Krystian Fajkis i Kamil Naszkowski. W Pucharach Polski juniorów młodszych Krystian Fajkis dwa razy był drugi, a w trzecim wygrał. Natomiast Kamil Naszkowski we wszystkich trzech turniejach był trzeci. Jednocześnie udane starty tych zawodników w Pucharach Europy kadetów w Budapeszcie i Modling-Austria spowodowały, że dwójka rybnickich szpadzistów stała się głównymi pretendentami do wyjazdu na Mistrzostwa Europy i Świata kadetów.

Ostatecznie na Mistrzostwa Europy kadetów w Klagenfurcie – Austria, w czteroosobowej drużynie znaleźli się: Krystian Fajkis i Kamil Naszkowski. Na Mistrzostwa Świata kadetów w Mer-Morte – Jordania wyjechał Krystian Fajkis i Kamil Naszkowski – reprezentanci Kadry Narodowej Juniorów.

| Kamil Naszkowski i Krystian Fajkis – reprezentaci Kadry Narodowej Juniorów |

Rok 2011 to kolejne sukcesy na Mistrzostwach Polski. Drużyna juniorów młodszych w składzie: Krystian Fajkis, Kamil Naszkowski, Przemysław Trzepizur, Mikołaj Mroszczak zdobyła brązowy medal, a w turnieju indywidualnym Krystian Fajkis był piąty. W rozegranych po raz pierwszy Mistrzostwach Polski młodziczek Anna Mroszczak zdobyła srebrny medal.

Drużyna szpadzistów: K. Fajkis M. Kotas, K. Naszkowski na Mistrzostwach Śląska juniorów wywalczyła złoty medal, a w Mistrzostwach Polski juniorów zajęła V miejsce. Indywidualnie w Mistrzostwach Śląska juniorów Maciej Kotas i Mikołaj Mroszczak wywalczyli brązowe medale. Natomiast w Mistrzostwach Śląska juniorów młodszych: Krystian Fajkis indywidualnie oraz drużyna: K. Fajkis, K. Naszkowski, P. Trzepizur, M. Mroszczak zdobyli srebrne medale. Z kolei Anna Mroszczak w Międzywojewódzkich Mistrzostwach młodzików zdobyła srebrny medal. W 2011 roku do Kadry Narodowej Juniorów powołani zostali: Krystian Fajkis, Kamil Naszkowski i Anna Mroszczak. Utalentowana rybnicka szpadzistka Anna Mroszczak będąc młodziczką i nie posiadając jeszcze

prawa startu w Pucharach Polski, otrzymała powołanie do kadry, startując z powodzeniem w Pucharach Europy kadetów. W Pucharach Świata juniorów startował Krystian Fajkis (Bratysława, Helsinki). W Pucharach Europy kadetów startowali: K. Naszkowski, K. Fajkis M. Mroszczak, P. Trzepizur, A. Mroszczak. W Pucharach Polski III miejsca zajęli: K. Naszkowski w juniorach i A. Mroszczak w juniorach młodszych. W turniejach ogólnopolskich i międzynarodowych startowali: Kacper Kordas, Anna Mroszczak, Ryszard Kałuziński, Jarosław Fajkis, Maciej Białas, Małgorzata Szulc zdobywając miejsca na podium.

W dalszym ciągu rosła ilość trenujących w sekcji. W 2011 roku trenowało już ok. 70 zawodników i zawodniczek, wszyscy w szpadzie. Do trójki trenerów pracujących w sekcji dołączył były zawodnik Wojciech Kozioł. Od września ponownie przy Szkole Podstawowej nr 29 powstała szkółka szermiercza, dobrze rozwijała się współpraca z UKS „Rapier" Rybnik.

Powstała strona internetowa sekcji szermierczej i Towarzystwa Przyjaciół Szermierki (www.szermierka.rybnik.pl), której celem jest propagowanie dyscypliny, szeroka informacja o bieżących sukcesach, działalności Sekcji i Towarzystwa oraz przybliżanie historii. Strona została opracowana i administrowana jest przez Michała Białasa.

W 2012 roku przypada jubileusz 85 lat rybnickiej szermierki. Sekcja wraz z Towarzystwem Przyjaciół Szermierki postanowiła z tej okazji zorganizować dwa turnieje: cykliczny XII Międzynarodowy Turniej „Rybnik Cup" (w którym startowało 240 zawodników i zawodniczek) oraz Puchar Polski juniorów. Obydwa szpadowe turnieje odbyły się pod patronatem Prezydenta Miasta Rybnik. Podsumowanie całego roku i 85-lecia działalności odbędzie się w grudniu 2012 r. na uroczystej imprezie rocznicowej. Zawodnicy już jubileusz uczcili sukcesami. Tytuł Wicemistrza Polski juniorów wywalczyła drużyna szpadzistów w składzie: Krystian Fajkis, Kamil Naszkowski, Maciej Kotas. Obok, na zdjęciu, drużyna srebrnych medalistów: trener Krystian Fajkis, Kamil Naszkowski, Maciej Kotas, Krystian Fajkis, trener Artur Fajkis.

| Drużyna srebrnych medalistów |

Na Mistrzostwach Polski młodzików drużyna szpadzistów w składzie: Kacper Kordas, Ryszard Kałuziński, Jakub Wypchoł, Jakub Kołodziej zdobyła brązowy medal. Brązowy medal zdobył także w turnieju indywidualnym w tych samych zawodach Kacper Kordas. Brązowe medale Mistrzostw Śląska młodzików wywalczyli w turnieju indywidualnym: Kacper Kordas i Kinga Brawańska oraz drużyna szpadzistów w składzie: K. Kordas, R. Kałuziński, J. Fajkis, K. Kołodziej. Natomiast złoty medal na tym samym turnieju wywalczyła w juniorach młodszych Anna Mroszczak. Do Kadry Narodowej Juniorów na 2012 rok powołani zostali: Anna Mroszczak, Krystian Fajkis, Kamil Naszkowski. W Pucharach Świata juniorów w Goeteborgu i Budapeszcie

startowali K. Fajkis i K. Naszkowski, a w Pucharze Europy kadetów w Bratysławie: A. Mroszczak i P. Trzepizur. W roku olimpijskim z sukcesami w seniorach walczył Krystian Fajkis, który w III Pucharze Polski zajął VIII miejsce. W końcowej klasyfikacji 17-latek z Rybnika zajął 14 miejsce (najwyżej z wszystkich juniorów). W kraju na różnych turniejach w swoich kategoriach wiekowych nie mieli sobie równych: Anna Mroszczak i Kacper Kordas – wygrywali, albo zajmowali miejsca na podium. W 2012 roku w sekcji trenowało 80 zawodników i zawodniczek, z którymi zajęcia prowadzili: Daria Hetman, Krystian Fajkis, Artur Fajkis, Wojciech Kozioł.

Należy podkreślić, że w ostatnich latach rybnicka szermierka bardzo często gościła w lokalnych mediach. Z sekcją współpracowały redakcje gazet, portale internetowe, telewizja regionalna TVT a Tygodnik Rybnicki objął sekcję patronatem medialnym. Sekcja brała udział w wielu pokazach szermierczych w szkołach, galeriach handlowych, festynach, uroczystościach rocznicowych i sportowo-rekreacyjnych. Co roku organizowała spotkania opłatkowe i integracyjne pikniki szermiercze dla zawodników, trenerów, działaczy, rodziców i sympatyków sekcji szermierczej.

Poniżej spotkanie opłatkowe w grudniu 2011 roku.

| Spotkanie opłatkowe, 2011 r. |

Sukcesy rybnickich szermierzy są efektem systematycznej i solidnej pracy z dużą grupą dzieci i młodzieży. Potwierdziły one również słuszność gruntownej przebudowy funkcjonowania sekcji, zmian w jej finansowaniu oraz szkoleniu, zapoczątkowanych w 2007 roku. Ale nie byłyby one możliwe bez finansowego wsparcia Urzędu Miasta Rybnik.

Sekcja posiada własną salę treningową, wysokiej klasy trenerów, zdolną młodzież, wspaniałych i zaangażowanych rodziców oraz Towarzystwo wspierające ją w jej działaniach. Należy do najlepszych i najbardziej medalodajnych z wszystkich dyscyplin olimpijskich działających w naszym mieście. Nasuwają się jednak pytania: Jaka będzie przyszłość sekcji szermierczej RMKS Rybnik – kontynuatorki tradycji sportu szermierczego w naszym mieście? Czy będzie miała możliwość rozwoju i utrzymania szkolenia na tak wysokim poziomie i czy uda się zapewnić najlepszym zawodnikom warunki do zdobywania medali na planszach w kraju i za granicą? Zależeć to będzie w dużym stopniu od dostatecznego wsparcia finansowego Urzędu Miasta Rybnik, z którym przez ostatnie lata współpraca układała się bardzo dobrze.

Nasi zawodnicy to prawdziwi ambasadorzy miasta. Sekcja szermiercza RMKS Rybnik to silny ośrodek pracy z młodzieżą w Polsce. Trenerzy i zawodnicy co roku nagradzani są przez Prezydenta Miasta Rybnik za wybitne osiągnięcia sportowe.

Poczynimy starania, aby szermierka w Rybniku w dalszym ciągu mogła się rozwijać a rybniccy szermierze pozostali wizytówką naszego regionu. Abyśmy z dumą mogli mówić o najstarszej sekcji na Śląsku i jednej z najstarszych w kraju.

Wincenty Mura
Krystian Fajkis

VIII. Wspomnienie o Tadeuszu Konsku

Tadeusz Konsek był jedną z najbardziej popularnych i zasłużonych postaci dla sportu szermierczego zarówno w okresie przed II wojną światową jak i okresu powojennego na ziemi rybnickiej. Urodził się 3 maja 1920 roku w Rybniku. Od najmłodszych lat był związany z szermierką. Rozpoczął trening szermierczy w 1936 r. w założonej w lutym 1936 roku sekcji szermierczej przy Kopalni „Ema". Już jako junior zanotował znaczące sukcesy sportowe. Walczył w 1938 r. w drużynie szablowej, która zajęła na Mistrzostwach Polski – IV miejsce, a indywidualnie na tych samych mistrzostwach był również czwarty. Po wyzwoleniu, już w maju 1945 roku przystąpił do odbudowy sekcji przy Kopalni „Marcel". Został wybrany pierwszym Kierownikiem Sekcji TS „Błyskawica" i wraz z M. Kikieską był równocześnie jej pierwszym szkoleniowcem. Nie przestał jednak być czynnym zawodnikiem i z powodzeniem startował jeszcze przez wiele lat.

Funkcję Kierownika Sekcji pełnił do 1952 r. Znaczniejsze wyniki pierwszych lat po wojnie T. Konska to:

- Mistrzostwa Polski – floret – 1946 r. VI miejsce
- Ogólnopolskie Mistrzostwa Śląska – floret – 1946 r. I miejsce
- Drużynowe Mistrzostwa Polski – floret – 1947 r. II miejsce
- Drużynowe Mistrzostwa Polski – szabla – 1948 r. III miejsce
- Drużynowe Mistrzostwa Polski – floret – 1949 r. III miejsce
- Ogólnopolskie Mistrzostwa Śląska – floret – 1948 r. I miejsce

Tadeusz Konsek był zaliczany do kadry narodowej i olimpijskiej w szabli i florecie. Wygrywał wiele zawodów i ogólonokrajowych, i na Śląsku. Najbardziej jednak owocny był okres działalności T. Konska w Rybniku, gdzie przeniósł się z Radlina w 1953 r. Założył sekcję szermierczą przy RKS „Górnik" Rybnik, na bazie zlikwidowanej „Stali" przy Hucie „Silesia" Rybnik. Był jednocześnie jej założycielem, zawodnikiem, trenerem i działaczem.

T. Konsek poświęcił ogromnie dużo sił i czasu dla odbudowy szermierki w Rybniku. Był ogólnie znany wśród krajowych elit szermierczych. W swojej pracy trenerskiej poświęcił się głównie szkoleniu i pracom organizacyjnym. Sam natomiast mniej trenował i startował, dlatego też nie osiągał już większych sukcesów sportowych. Pracował również zawodowo w Klubie RKS „Górnik", później „ROW" jako Kierownik Biura. Był organizatorem wielu imprez sportowych w Rybniku. Zapoczątkował znany turniej szermierczy z okazji święta górniczego – popularnej „Barbórki". Z jego inicjatywy przyjeżdzali do Rybnika najbardziej znani szermierze krajowi i zagraniczni. Wychował wielu bardzo dobrych zawodników jak np.: J. Hahn, Z. Parma, L. Lampert, A. Konsek, A. Iwanienko, A. Sosna, L. Warmuzek, R. Zielezińska. Przez wiele lat sam prowadził sekcję, a dopiero w późniejszych latach, w miarę rozwoju sekcji, dobierał sobie współpracowników i instruktorów spośród własnych wychowanków. Był ogólnie lubiany i szanowany w gronie zawodników i działaczy. Był trenerem wielkiej klasy, wielokrotnie wyróżniany i odznaczanym. Sporo czasu poświęcał także dla rozwoju szermierki na terenie Śląska, działając w komisjach sędziowskich trenerskich i we władzach Okręgowego Związku Szermierczego. Jednak największe zasługi Tadeusz Konsek włożył w

rozwój i popularyzację szermierki na terenie miasta Rybnika w okresie powojennym. Za co mu ogrominie dziekuję.

Zmarł 30 stycznia 1976 roku, do końca walcząc z chorobą i snując plany rozwoju szermierki w Rybniku.

Wincenty Mura

IX. Towarzystwo Przyjaciół Szermierki im. Tadeusza Konska w Rybniku

Dnia 25.02.2009 roku z inicjatywy Kierownika Sekcji Szermierczej RMKS Rybnik Krystiana Fajkisa odbyło się spotkanie w Szkole Podstawowej nr 5 przy ul. Różańskiego, na które zaproszono byłych zawodników, trenerów i rodziców aktualnie trenujących zawodników sekcji. Celem spotkania było powołanie do życia Towarzystwa Przyjaciół Szermierki, pod patronatem znanego długoletniego i zasłużonego zawodnika, trenera, działacza i założyciela sekcji szermierczej przy RKS „Górnik" Rybnik, nieżyjącego Tadeusza Konska.

W dniu 02.04.2009 roku Prezydent Miasta Rybnik Adam Fudali pozytywnie rozpatrzył przedłożony mu wniosek dwudziestu jeden założycieli Towarzystwa i wydał stosowną decyzję.

Zgodnie z wolą założycieli wybrano Zarząd i Komisję Rewizyjną Towarzystwa w składzie:

Zarząd:

1. Wincenty Mura – Prezes
2. Michał Mroszczak – Wiceprezes
3. Romuald Witek – Sekretarz
4. Arkadiusz Konsek – członek
5. Krystian Fajkis – członek

Komisja Rewizyjna:

1. Rudolf Kołodziejczyk – Przewodniczący
2. Zygmunt Parma – Sekretarz
3. Jan Sworowski – członek

Z dniem 15.09.2010 roku rezygnację z pełnionej funkcji złożył Rudolf Kołodziejczyk. W związku z tym na Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej z dniem 20.10.2010 roku wybrano Andrzeja Kałuzińskiego.

Główne statutowe zadanie Towarzystwa to wspieranie wszelkich działań sekcji szermierczej, takich jak: zakup sprzętu szermierczego, obsługę techniczną, remonty, pomoc w organizacji zawodów, nagrody i inne. Towarzystwo wspomaga także działania na rzecz wychowania młodzieży i czyni starania w zakresie pozyskiwania środków finansowych.

W grudniu Towarzystwo organizuje spotkania świąteczno-opłatkowe. Spotkania te mają bardzo uroczysty charakter, uczestniczy w nich Prezydent Miasta, rodzice zawodników i zaproszeni goście. Zawodnicy są wyróżniani nagrodami oraz otrzymują paczki świąteczne.

W czerwcu każdego roku organizowane są spotkania rodzinne w formie pikniku przy grillu. Uczestniczą zawodnicy z rodzicami, trenerzy i działacze. Rodzice tradycyjnie na spotkanie przynoszą ciasta. Tre-

nerzy organizują zabawy i konkursy z nagrodami. Tego rodzaju spotkania pozwalają integrować środowisko szermiercze. Towarzystwo aktywnie włączyło się również w organizację różnych imprez związanych z 85-rocznicą rybnickiej szermierki przypadającą w 2012 roku.

Jako Prezes, mam nadzieję, że w następnych latach nie zabraknie determinacji wszystkim członkom Towarzystwa w realizacji statutowych zadań. Myślę, że pomoc ta wpłynie na osiąganie coraz lepszych wyników sportowych sekcji.

Poniżej uczestnicy pikniku szermierczego w 2011 roku na Ośrodku Sportów Wodnych w Stodołach.

Wincenty Mura

| Piknik Szermierczy, 2011 r. |

X. Najważniejsze wyniki sportowe

Mistrzostwa Polski najmłodszych szermierzy
1967 – złoty medal – Arkadiusz Konsek – floret

Mistrzostwa Polski młodzików
1967 – brązowy medal – Andrzej Iwaneńko – floret
1968 – złoty medal – Arkadiusz Konsek – floret
1969 – złoty medal – Arkadiusz Konsek – floret
1975 – złoty medal – Jan Baron – szabla
2011 – srebrny medal – Anna Mroszczak – szpada
2012 – brązowy medal – Kacper Kordas – szpada
Drużynowo
2012 – brązowy medal – Kacper Kordas, Ryszard Kałuziński, Jakub Wypchoł, Jakub Kołodziej – drużyna szpadzistów

Mistrzostwa Polski juniorów młodszych
1977 – złoty medal – Elżbieta Sieczko – floret
1977 – srebrny medal – Jan Baron – szabla
1979 – brązowy medal – Krystian Fajkis – szabla
1981 – srebrny medal – Marian Winkler – floret
1983 – brązowy medal – Maciej Kołodziejczyk – floret
1984 – srebrny medal – Maciej Kołodziejczyk – floret
2005 – brązowy medal – Wojciech Sworowski – szpada
2006 – złoty medal – Wojciech Sworowski – szpada
Drużynowo
1979 – brązowy medal – Ewelina Barteczko, Joanna Wochnik, Ewa Mandrysz – drużyna florecistek
1982 – srebrny medal – Marian Winkler, Maciej Kołodziejczyk, Romuald Witek, Stanisław Tomczyk - drużyna florecistów
1983 – brązowy medal – Maciej Kołodziejczyk, Sławomir Pniak, Jan Pietrzak – drużyna florecistów
2006 – złoty medal – Wojciech Sworowski, Jan Kordas, Zachariasz Kłosek – drużyna szpadzistów
2010 – brązowy medal – Maciej Kotas, Krystian Fajkis, Kamil Naszkowski, Maciej Brewczyk – drużyna szpadzistów
2011 – brązowy medal – Krystian Fajkis, Kamil Naszkowski, Przemysław Trzepizur, Mikołaj Mroszczak – drużyna_szpadzistów

Mistrzostwa Polski Juniorów
1962 – złoty medal – Jerzy Hahn – szabla
1963 – srebrny medal – Zygmunt Parma
1971 – złoty medal – Arkadiusz Konsek – floret
1972 – złoty medal – Arkadiusz Konsek – floret
1985 – srebrny medal – Maciej Kołodziejczyk – floret
2007 – srebrny medal – Wojciech Sworowski – szpada
Drużynowo
1969 – srebrny medal – Arkadiusz Konsek, Andrzej Iwaneńko, Adam Sosna, Lech Warmuzek – drużyna florecistów
1970 – złoty medal – Arkadiusz Konsek, Andrzej Iwaneńko, Adam Sosna, Lech Warmuzek – drużyna florecistów
1972 – srebrny medal – Arkadiusz Konsek, Adam Sosna, Lech Warmuzek, Witold Barski – drużyna florecistów
1982 – brązowy medal – Marian Winkler, Maciej Kołodziejczyk, Mariusz Mandrela, Romuald Witek, Stanisław Tomczyk – drużyna florecistów
1983 – złoty medal – Marian Winkler, Maciej Kołodziejczyk, Mariusz Mandrela, Stanisław Tomczyk, Jan Pietrzak – drużyna florecistów
1984 – złoty medal – Maciej Kołodziejczyk, Marian Winkler, Mariusz Mandrela, Romuald Witek, Jan Pietrzak – drużyna florecistów
2007 – brązowy medal – Wojciech Sworowski, Jan Kordas, Rafał Grzegorzek, Zachariasz Kłosek – drużyna szpadzistów
2008 – złoty medal – Wojciech Sworowski, Jan Kordas, Zachariasz Kłosek, Krystian Fajkis – drużyna szpadzistów
2012 – srebrny medal – Krystian Fajkis, Kamil Naszkowski, Maciej Kotas - drużyna szpadzistów

Mistrzostwa Polski młodzieżowców
2002 – brązowy medal – Bartłomiej Ordoń – szpada

Mistrzostwa Polski seniorów
2006 – brązowy medal – Izabela Sajewicz – szabla
Drużynowo
1935 – złoty medal – Helena Wieczorek, Anna Dębska, Stefania Hercok, Zofia Stanoszek – drużyna florecistek
1936 – srebrny medal – Helena Wieczorek, Anna Dębska, Stefania Hercok, Zofia Stanoszek – drużyna florecistek

Mistrzostwa Europy kadetów
2007 – Nowy Sad (Serbia) – Wojciech Sworowski – szpada
2008 – Rovigno (Włochy) – brązowy medal – Wojciech Sworowski – szpada
2011 – Klagenfurt (Austria) – Krystian Fajkis – szpada
2011 – Klagenfurt (Austria) – Kamil Naszkowski - szpada

Mistrzostwa Europy juniorów
2005 – Topolca (Węgry) - Izabela Sajewicz – szabla
2009 – Odense (Dania) – Wojciech Sworowski – szpada
2010 – Moskwa (Rosja) – Wojciech Sworowski – szpada

Mistrzostwa Świata kadetów
2008 – Acireale (Włochy) – Wojciech Sworowski – szpada
2011 – Mer-Morte (Jordania) – Krystian Fajkis – szpada

Mistrzostwa Świata juniorów
1962 – Kair (Egipt) – Jerzy Hahn – szabla
1963 – Gandawa (Belgia) – Zygmunt Parma – szabla
1972 – Madryt (Hiszpania) – Arkadiusz Konsek – floret

41 medali Mistrzostw Polski (15 złotych, 12 srebrnych, 14 brązowych)
1 medal Mistrzostw Europy

XI. Oni tworzyli historię rybnickiej szermierki: kierownicy sekcji, trenerzy, mechanicy

Trenerzy i instruktorzy

1927–1939

– Erwin Herman
– Paweł Biernat
– Ignacy Mańka
– Karol Kubica
– Alfred Pawlas
– Józef Chromik
– Rafał Klistała
– Alojzy Chromik
– Józef Prochacki
– Franciszek Ignacek

1945-2012

– Karol Chałupka
– Antoni Sobik
– Tadeusz Konsek
– Zygmunt Parma
– Jerzy Hahn
– Horst Tell
– Henryk Mandera
– Janusz Taranczewski
– Albin Majewski
– Bolesław Mika
– Leszek Lampert
– Adam Sosna
– Jerzy Wilczok
– Krystian Fajkis
– Adam Kotas
– Marian Winkler
– Joanna Wochnik
– Jan Pietrzak
– Mariusz Mandrela
– Romuald Witek
– Andrzej Iwaneńko
– Artur Fajkis
– Daria Hetman
– Wojciech Kozioł

Kierownicy sekcji 1945–2012

– Karol Chałupka
– Ryszard Pawletko
– Tadeusz Konsek
– Józef Kiszka
– Wincenty Mura
– Rudolf Kołodziejczyk
– Krystian Fajkis
– Leszek Lampert
– Janusz Taranczewski
– Krystian Fajkis

Mechanicy 1945–2012

– Jan Honisz
– Alfons Wałach
– Roman Tesluk
– Edward Witek
– Alfons Wałach
– Leszek Lampert
– Tadeusz Dudkiewicz

Należy podkreślić, że w sekcji szermierczej trenerzy i instruktorzy często pełnili funkcje działaczy, mechaników, magazynierów. Dotyczy to szczególnie okresu międzywojennego.

XII. Sale treningowe

Sale treningowe 1927–1939

– Sala Komisariatu Policji (obecny budynek Muzeum)
– Sala taneczna Pana Knapczyka (obecny Plac Wolności)
– Sala taneczna „Polonia”
– Sala gimnastyczna Szkoły Podstawowej im. A. Mickiewicza (obok starego kościoła)
– Sala gimnastyczna Gimnazjum im. Powstańców Śląskich
– Sala świetlicy Ochotniczej Młodzieży Powstańczej

Sale treningowe 1945–2012

– Sala przy Hucie „Silesia” (była stołówka) 1946–1955
– Sala gimnastyczna Szkoły Podstawowej ul. Chrobrego 1955–1962
– Sala gimnastyczna Liceum Ogólnokształcące im. H. Sawickiej 1962–1971
– Sala gimnastyczna Szkoły Podstawowej ul. Różańskiego 1971–1975
– Sala gimnastyczna Szkoły Podstawowej ul. Chrobrego 1975–1985
– Sala-barak ul. Cegielniana 1985–1996
– Sala gimnastyczna Liceum Ogólnokształcące im. H. Sawickiej 1986–1990
– Sala szermiercza MOSiR Rybnik ul. Powstańców Śląskich 1996–nadal

| Klub szermierczy Stowarzyszenia Rodzin Policyjnych, 1935 r. |

| Klub szermierczy Koła Związku Oficerów Rezerwy, 1936 r. |

| II LO – 1962 r. |

| Trening na boisku II LO – 1962 r. |

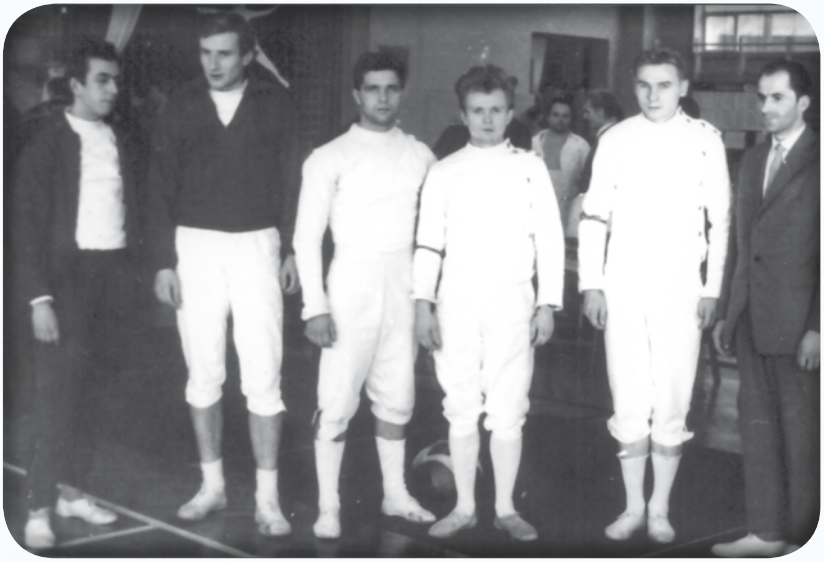

| Turniej Barbórkowy, 1964 r. – zawodnicy KS ROW Rybnik – drugi od lewej Z. Parma, J. Hahn, F. Popławski |

| Mistrzostwa Polski Federacji Górnik, 1965 r. |

| Trening sala II LO, 1965 r. |

| Turniej Barbórkowy, 1984 r. – hala Boguszowice. Od lewej: K. Musioł, W. Mura, A. Sobik, H. Kasperek – prezes klubu, M. Korbasiewicz – w-ce prezes klubu |

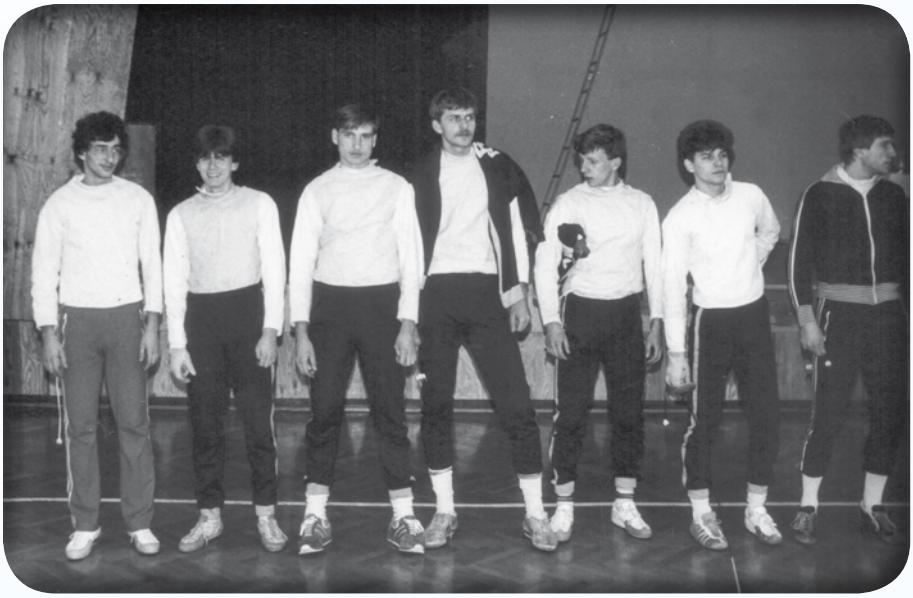

| Turniej Barbórkowy – Boguszowice, 1984 r. |

| Turniej Barbórkowy, 1984 r. – komisja techniczna, od lewej: Nisler, A. Sobik |

| 1 Maja 1986 r. |

| Obóz letni Strzegom, 1986 r. |

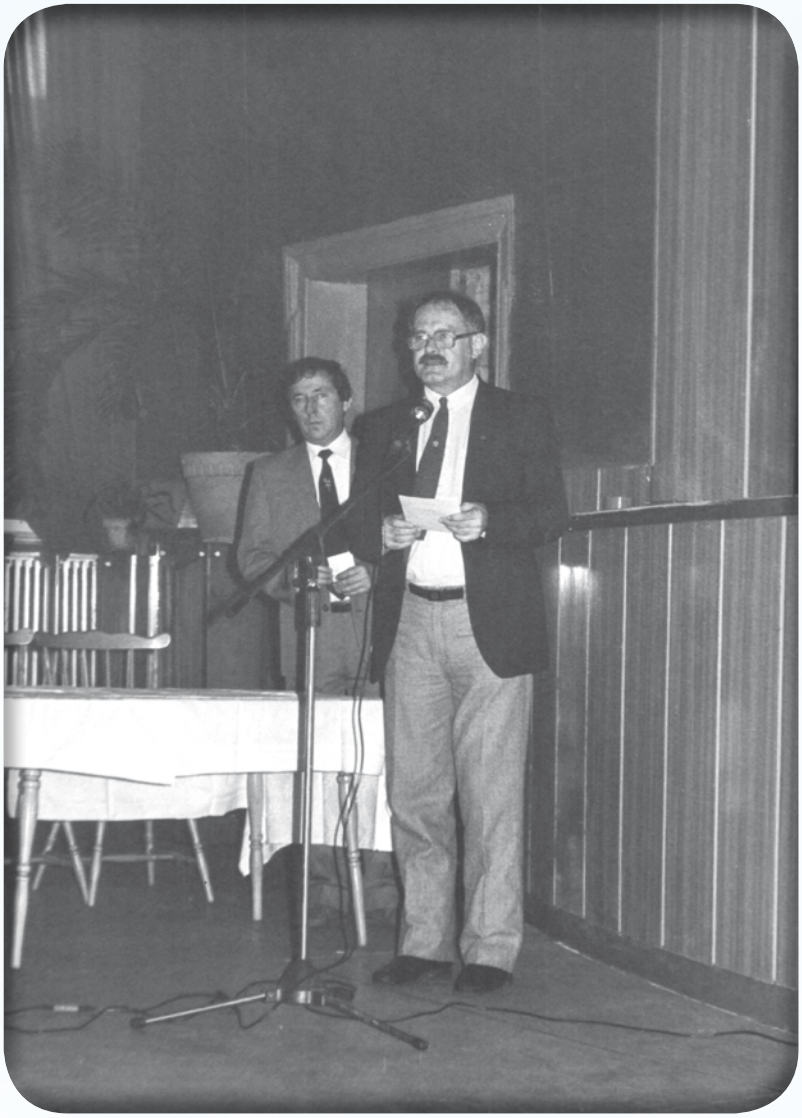

| 60 lat szermierki – Świerklaniec, 1987 r. Przemawia w-ce prezes KS ROW Mieczysław Korbasiewicz, obok kier. sekcji W. Mura |

| Obóz Klubowy Myjava (Czechosłowacja), sierpień 1991 r. |

| Pokazy szeremiercze na festynie w Rybniku-Golejowie, 1999 r. |

| Barłomiej Ordoń brązowy medalista Mistrzostw Polski Młodzieżowców 2002, trener Krystian Fajkis |

| Mistrzostwa Polski Juniorów mł. Zamość 2005; Wojciech Sworowski – brązowy medal |

| Wojciech Sworowski złoty medal Mistrzostwa Polski 2006 do 15 lat |

| Brązowy medal MP seniorów – Izabela Sajewicz – 2006 r. |

| RMKS Drużynowym Mistrzem Polski Olsztyn 2006 Jan Kordas, Zachariasz Kłosek, Wojciech Sworowski z tyłu Trener Artur Fajkis |

| Mistrzostwa Polski Juniorów 2007 Wrocław. Wojciech Sworowski – srebrny medal |

| Mistrzostwa Polski Juniorów Wrocław 2007. Drużyna RMKS, od lewej dolny rząd trener A. Fajkis, W. Sworowski, R. Grzegorzek, trener K. Fajkis u góry Zachariasz Kłosek i Jan Kordas |

| Wojciech Sworowski z Pucharem Polski w klasyfikacji generalnej Polskiego Związku Szermierczego za sezon 2006–2007 w szpadzie męskiej juniorów mł (17 lat) |

| 80 lat szermierki – Adam Bezeg, 2007 r. |

| 80 lat szermierki – odznaczeni, 2007 r. |

| Mistrzostwa Śląska Juniorów 2007 Wojciech Sworowski Im, Jan Kordas IIm, Maciej Brewczyk IIIm, wraz z trenerami Arturem Fajkis i Krystianem Fajkis |

| IV miejsce w Mistrzostwach Europy Kadetów Rovigo 2008 od lewej kapitan drużyny Wojciech Sworowski (RMKS Rybnik), A.Pacek(Legia Warszawa, R. Szwalbe (AZS - AWF Warszawa, Jan Sobiecki AZS AWF Kraków |

| Wojciech Sworowski z Pucharem Polski za sezon 2007-2008 w klasyfikacji generalnej Polskiego Związku Szermierczego w szpadzie męskiej juniorów (17 lat) |

| Mistrzostwa Świata Kadetów Acireale (Włochy) Wojciech Sworowski, Trener Artur Fajkis. |

| Mistrzostwa Polski Juniorów 2008 Wrocław.Złoty medal.Od lewej Trener Artur Fajkis, Wojciech Sworowski, Jan Kordas, Krystian Fajkis junior, Zachariasz Kłosek, trener Krystian Fajkis |

| Złota Drużyna Mistrzostwa Polski Juniorów 2008. Od lewej Wojciech Sworowski, Jan Kordas, Krystian Fajkis, Zachariasz Kłosek |

| Mistrzostwa Europy Kadetów Klagenfurt 2010, Reprezentacja Trener Artur Fajkis, Krystian Fajkis (RMKS), Mateusz Rok (Górnik Radlin), Sebastian Majgier(Piast Gliwice), Kamil Naszkowski (RMKS) |

| Mistrzostwa Europy Moskwa 2010 od lewej Wojciech Sworowski (RMKS) Seweryn Brzozowski (Legia Warszawa), Kamil Wrona (KKS Kraków), Rafał Szwalbe (Legia Warszawa). IV miejsce |

| Puchar Polski Juniorów Wojciech Sworowski I miejsce |

| I Puchar Polski 2010 Kadetów Krystian Fajkis – II miejsce, Kamil Naszkowski – III miejsce |

| Austria Puchar Europy Kadetów od lewej Maciej Brewczyk, Wojciech Sworowski, Jan Kordas, Zachariasz Kłosek |

| Mistrzostwa Polski Juniorów młodszych (17 lat) Białystok 2011. RMKS Rybnik brązowy medal. Kamil Naszkowski, Krystian Fajkis, Przemysław Trzepizur, Mikołaj Mroszczak |

| Mistrzostwa Polski Młodziczek Opole 2011, Anna Mroszczak – srebrny medal |

| Finalistki turnieju III Pucharu Polski Juniorek młodszych Anna Mroszczak 3 miejsce |

| Krystian Fajkis I miejsce(junior) i Kamil Naszkowski III miejsce w Pucharze Polski Juniorów 2011 wraz z trenerami. Arturem Fajkisem i Krystianem Fajkisem|

| Krystian Fajkis z trenerem reprezentacji i klubowym Arturem Fajkisem podczas Pucharu Świata w Helsinkach |

| Drużynowe Mistrzostwa Polski Młodzików 2012 Wrocław. Od lewej trener Artur Fajkis, Jakub Kołodziej, Jakub Wypchoł, Kacper Kordas, Ryszard Kałuziński, trener Krystian Fajkis |

| Mistrzostwa Polski Młodzików 2012 turniej indywidualny |

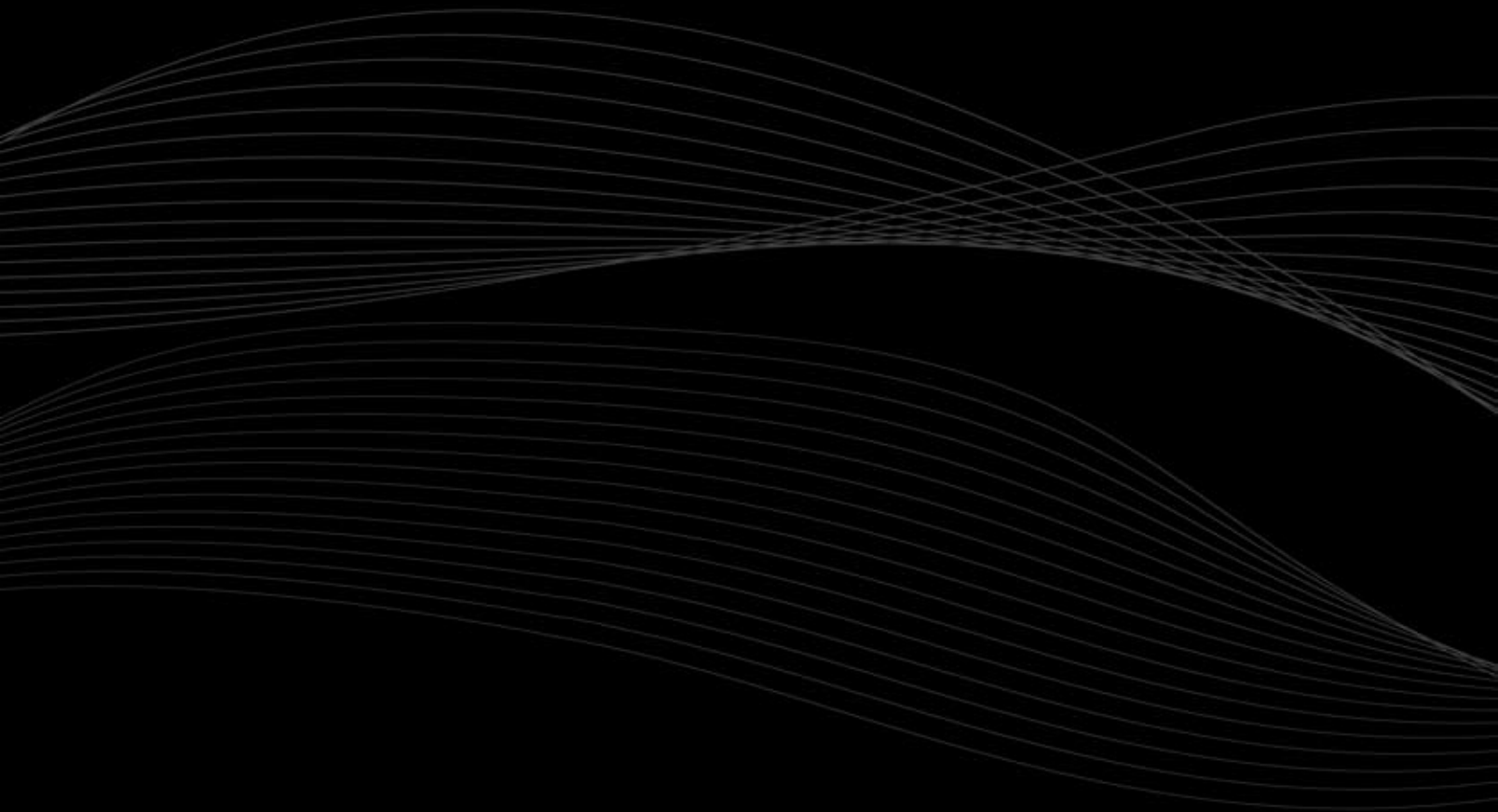

ISBN 978-83-7593-164-8